

BRILLANTS
TOTS TAMANYES I QUALITATS
RAMBLA DEL
CENTRE, 33.
Passatge Bacardi, 2.

LA PUBLICITAT

ANY XLIX. — NUM. 16.500. — PREU: 10 CENTIMS
BARCELONA, DISSABTE, 5 DE FEBRER DE 1927
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 1314-A

ACADEMIA COTS
CURS D'ESPERANTO
Sota el patronatge
de la Federació Catalana d'Esperantistes
INAUGURACIÓ DE CURS
avui, a les 8 del vespre
Matricula gratuïta. Inscripcions a la Secretaria
de l'ACADEMIA COTS, ARCS, 19

CRONICA

Les boines

L'exhibició del nou uniforme "únic" de l'exèrcit pels carrers de Barcelona ha estat aquests dies un dels temes de les converses ciutadanes. És lògic, per tant, que sigui també un tema de comentari periodístic. La més important novetat d'aquest uniforme és la boina. Com que els reclutes novells són els qui ara són més abundants a la boina militar a la via pública, la gent estableix comparacions entre la boina novíssima i l'antiga gorra.

Estàticament hi ha un guany. Ben portada, la boina és aïrosa. En canvi, la boina antiga. Aquelles boines menudes que anys enrere van estar de moda eren, no sols migrades, ans encara lleugeres i rígides. En lloc de dissimular la forma rodona del cap humà — els cabells ennoblexien naturalment — l'accentuaven fins a donar-li aspecte de mitja bola; i, per acabar-ho d'adobar, tenen aquell petit muntó o cua, que totes dues coses pot ésser. Si boina cal dur, cal que sigui d'una amplitud suficient per a permetre que la circumferència s'estengui més enllà dels límits del cap.

La boina militar que s'ha estrenat aquests dies és ampla, però sense exageració. Massa ampla, la boina tampoc està bé. Aleshores, la forma, es doblega pels costats i arriba a ésser un manyoce de pobra.

Val a dir que la boina, per a fer goig al damunt de tot de la persona, ha d'ésser portada amb una certa gràcia. Aquesta gràcia pot demanar-se, i molt menys de bon principi, a tots els nous reclutes, molts dels quals han dut fins fa poques setmanes el casquet lligat al cap o la gorra enfonsada fins a les orelles. És d'esperar que anirà minvant el nombre de reclutes que porten poc elegantment la boina reglamentària.

La utilització d'aquest capell en la indumentària militar no és una cosa nova. Sense anar fins a l'uniforme dels carlins — que formaven un exèrcit oficial degudament reconegut —, hom pot veure el cas dels batallons alpins francesos, que duen una luxosa boina damunt del cap, i la indumentària dels quals va ésser popularitzada per les fotografies del temps de la gran guerra.

No faltaria — ho reconeixem — qui trobi antipàtica la boina. Com que ha estat durant tant de temps el símbol del carlisme, ara pot semblar veure-la en el cap dels soldats de l'exèrcit que té el rei Alfons XIII per cabdill suprem. Aspecte aquest, diríem polític, de la boina militar, el tracta l'òrgan oficial *La Nación*, de Madrid. *La Nación* fa notar que a despit de tenir la boina un net caràcter carlí, ningú no s'hauria atrevit a adoptar-la oficialment uns quants anys enrere, per la temença que l'adopció hagués estat interpretada com a commemoració de derrotades idees i significats. "És un símbol dels temps de tolerància que es viuen", conclou.

En efecte: la boina, que és anterior al carlisme, haurà sobreviscut a aquesta tendència política. Com a partit polític o dinàstic, el carlisme, esdevingué jaumisme, és ara una ombra del que era. La admirable persistència dels darrers fidels, que encara donen un semblant guàrdia d'honor a aquesta ombra històrica. Però els carlins poden retreure alguns dels canvis ideològics i pràctics de la política espanyola: per exemple, la desaparició del famós carlisme. Tanmateix, ningú no pot confondre les boines: les boines són vermelles.

Ante el temps, molts detalls d'indumentària perdien la utilització que han tingut un dia. Avui la boina ja no és el símbol del carlisme. Tal com van les coses al món, la gorra frígia ha de tenir un dia o altre la mateixa sort que la boina ha tingut.

A. ROVIRA I VIRGILI

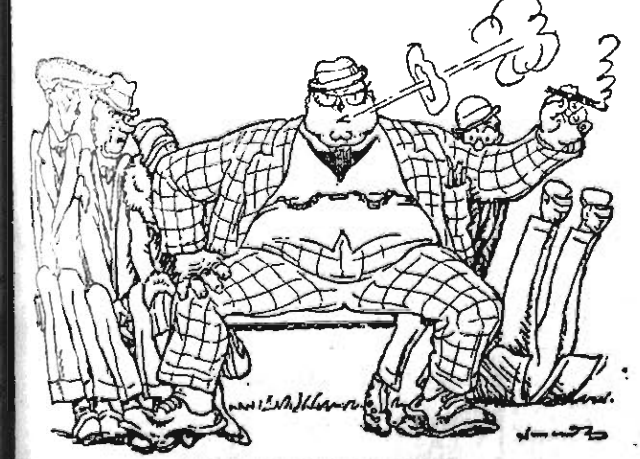
La política

LA DISSOLUCIÓ DE LA U. N.
Una qüestió que aviat es farà pública és la definitiva de la "Unión Nacional".

ELS RUMORS DE SEMPRE, QUE SE'VENEN
Un dels correspondents madrilenys del *Diario de Barcelona*, d'ahir:

"Com a ordinari, concurririen a l'Assemblea els ministres a l'edifici de la Presidència, després de despatxar amb els seus corresponents despatxos, i després de donar la firma de les còpies diverses, parte de les quals han aparegut hoy en la premsa, també el jefe del Gobierno en el Regio Alcázar, encerrado con el Monarca en tres cuartos de hora, no concurririen després de la revisió, sinó els representants de la premsa, que se'ls donen, notí alguna promesa de mediano interés. A juzgar por las impresiones recogidas, la vuelta al Regio Alcázar, que se suponía que una semana aquí y allá había de ser el comienzo de un periodo de agitación, de novedades y transformaciones, no introducirá la menor modificación en la situación de las cosas, manteniéndose el Gobierno su labor, que de toda senda peligrosa."

DEMANDA D'AMNISTIA
La "Lliga dels Drets de l'Home" ha enviat el següent telegrama: "President Consell de Ministres."

TEORIES IMPERIALISTES
— Estem estrets, necessitem expansionar-nos... Això sí, sense molestar els veïns!

Full de dietari

CORRESPONDENCIA
Per segona vegada em passa aquest fenomen desagradable: escric un article parant en termes generals d'una cosa i l'endemà o vuit dies després rebo una carta d'un senyor que es creu aïdat i que si fa no fa em maltracta.

Deu meu, quants egocèntrics hi ha en aquesta dolça Catalunya! Quants senyors disposats a imaginar que si hom descriu un defecte, aquell defecte és seu, i si hom descriu una virtut, aquella virtut és seva!

El senyor J. B., al qual no tinc l'honor de conèixer, no sé en virtut de quina estranya associació d'idees ha imaginat que en parlar l'altre dia dels miracles de la vera vocació l'altre dia a ell. Ha llegit el meu article, on no feia sinó lloar l'embranzida novel·listica d'hommes com Ruy i Raventos i Puig i Ferrer, i somriure, de passada, davant les excuses que inventa mant escrivent per a no realitzar l'obra que la benivolentia d'altre o la propria vanitat li assenyalava. El senyor J. B. ha cregut que aquest "mant escrivent" era ell. Per què? És extraordinari. Per què? He desitjat dues vegades la llarga epistola del meu desconegut corresponent i no he sabut treure'n l'entrellat.

Sols he arribat a comprendre que el senyor J. B. té manuscrits per col·locar i que potser en alguna banda no ha trobat l'acolliment que esperava i creu merèixer. Arriba a parlar de moviments de por que pot inspirar la publicació de la seva obra, de castes i de duanes, per acabar al·ludint al general Cambronne (l'orador que ha tingut més èxit: una sola paraula, i encara grollera, i ja ho veieu! la immortalitat!).

Senyor J. B., no us aïdieu en el meu article. Podeu estar-ne segurs i assegurar-vos. Ignorava la vostra existència i les vostres andades. Si hagués llegit amb més calma us haurieu adonat que no em referia de prop ni de lluny a les dificultats de publicació dels manuscrits, sinó a dificultats de concepció i d'escriptura d'una novel·la per excés d'altre feina literària. No pensava en l'escrivent que encara és inèdit, sinó en el que ja ha publicat i segueix publicant. Pensava en alguns companys meus; probablement també pensava en mi. Hom no troba temps per fer una novel·la de 300 pàgines i, probablement, és que hom no té una vocació novel·listica. Vellaiquí.

El vostre problema, com veieu, és tot un altre. Tenim manuscrits inèdits. La vostra vocació ha triomfat de la dificultat suprema que sou vos mateix. Ara només cal que els manuscrits siguin realment publicables...

Jo, francament, no puc jutjar de vos sinó per la carta que m'heu adreçada. Està mal escrita. Qüestió de forma? No, amic meu. Potser que la forma i el fons puguin desparellar-se amb la facilitat que suposen, tots dos són dolents. No desespereu, tanmateix. Tothom ha començat per escriure malament, per embrollar els conceptes, per caure en contradiccions, per falsificar la realitat sense prou artístic. Sols que alguns, després de començar malament, han arribat a escriure bé, i altres, la majoria, han romàs fideles a llur primera ineptitud.

En aquest moment no tinc a l'abast dels dits (on de haver-la entesaforada, Déu meu!) una altra carta que vaig rebre pocs dies ha i que em reca vivament de no haver contestat encara. Era una carta d'una noia. Creieu que ve d'aquí la meua recança? No mal-hem. No conec la que la signa; cap indici em permet d'imaginar-la. Però la seva carta és ben escrita, és breu, és directa. Demana auxili amb una embranzida patètica... Ella també té manuscrits i des d'ara m'inspirem més confiança que els vostres, senyor J. B.

Jo també he partit d'ar de dir les coses per llur nom.

CARLES SOLDEVILA

Les lletres

A la Llibreria Catalònia ha estat posat a la venda el llibre de Domènec de Bellmunt "Una ànima vençuda". És tracta d'una obra presentada acuradament, impresa als tallers de Pere Montaner, de Sabadell. Les cobertes són a dues tintes i porten un admirable box de Jammé Bassa.

El llibre conté una novel·la i tres contes d'ambient parisenc.

Ha sortit el primer número del setmanari dedicat a la infància i joventut titulat "El noi català". La part artística està a càrrec dels notables dibuixants Ariet, Vinaixa, Urda, Robert, Niel, Moreno i E. Donaz.

Tristan Bernard i la ironia
Hom afirmava davant Tristan Bernard que els ironistes no poden tenir sentiments ben profunds, i que les grans passions els eren vedades.

Tristan Bernard va saber respondre amb una frase memorable: — Això és dir timent que un pare no pot amar els seus fills perquè hi juga.

Cartes d'Anglaterra

Sobre les formes de l'error

Hi ha ara, al nord d'Anglaterra, una passa de verola i la polèmica s'ha tornat a encendre: és necessari vacunar la gent? La pregunta potser us estranyaria. Però a Anglaterra només es vacuna qui vol. No existeix l'obligatorietat de vacunar-se. Hi ha gent que diuen que abans de vacunar-se preferirien morir-se. No és curiós? Jo no conec un poble semblant en aquest punt a poble anglès; el seu menyspreu per la Medicina és total.

De vegades em fan un gra massa. Està bé que hom cultivi, amb la màxima atenció, una manta més o menys brillant. Està bé, fins i tot, no creure en els metges. Una gran part de la medicina és pura màgia. Però una altra part, segons diuen, no ho és pas. Per què, per exemple, no acceptar aquesta vacuna si està probablement demostrat que els seus resultats són infalibles? El problema és bonic, perquè a Anglaterra no és pas la gent pobre i deixada de la mà de Déu que — com passa a tot arreu — no vol deixar-se vacunar. És una part de la gent més coneguda i brillant que manté la croada contra les vacunes.

Diuen que els anglesos són paradoxals i contradictoris. Ho són, probablement. Hi ha una abundança de material per a demostrar-ho. Però, de vegades, són d'una lògica acaparadora. Aquesta passa de verola ens dona una demostració del que diem. En general, es pot dir que els arguments que es fan a Anglaterra contra la medicina són absolutament lògics. El que hi ha, però, és que aquests arguments seran tan lògics com vulguem, però contrastats amb certs brillants resultats de la medicina, resulten una absurditat. Això dona lloc a una situació que em sembla que només existeix en aquest país. Aquesta situació es produeix quan en el curs de la conversa el vostre interlocutor us diu:

— Vostè està equivocant en el canvi de la raó.

Això és, usant una traducció més lliure:

— Vostè té raó, però està equivocant.

Veus aquí el que em deia darrerament un anglès parlant de la medicina: "Jo sóc un enemic de la medicina i conec la història d'aquesta pseudociència. La medicina nasqué a les cavernes, car l'home ha sentit sempre, de vegades en forma furiosa, la necessitat de tenir salut. Es pot dir que aquesta necessitat li ha fet fer tots els papers de l'auca. L'any 1865, la famosa madame de Sévigné escrivia al seu fill: "Estic en deute amb les serps, per la gran salut de què gaudeixo." A Anglaterra hi hagué un moment que els metges posaven un parell de colomins a les plantes dels peus dels malalts per a guarir certes malalties. El curanderisme en la nostra època és viu a tot arreu, presenta les manifestacions més grotesques que hom pot imaginar, és positivament, amb la màgia monàrquica, una de les manifestacions més rudimentàries de l'esperit humà. I el curanderisme, que és sinó el museu més ben conservat que existeix de la història de la medicina? La base de la medicina és la fe, la capacitat il·lusionista dels malalts. Abans un home posava colomins a les plantes dels peus, i ara hom promet la joventut comprant una capsula de píndoles de dos penics. De fet, tot és igual. Però de la història de la medicina, el que sorprèn més és la quantitat enorme d'esforç que hom ha fet, d'imaginació que hom ha esmerçat, de passos que hom ha caminat per no arribar a cap resultat. Potser només les dones i l'amor han provocat una quantitat semblant d'energia i de calor. Es pot dir que l'home ha fet per trobar la clau de la seva salut tot el que un home pot fer en aquest món. Ho ha fet tot, menys una cosa: viure racionalment."

Això és un argument lògic, d'una importància i d'una suggestió evidents. Un corollari claríssim de la conclusió és aquest: només tenen dret de jugar amb la seva salut les persones que no creuen en la medicina. Glossar aquesta afirmació seria engrescador, però abans hem de tornar a la fe de la conversa. La conversa s'acabà d'aquesta manera: una vegada el "gentleman" hagué acabat el seu argument, vaig deixar que es produís una pausa d'un minut, passat el qual vaig dir, tímidament:

— Vostè té raó, però està equivocant.

— Moit bé — contestà l'anglès, al cap d'un altre minut. — Jo tinc raó iestic equivocant, i vostè no té raó i potser també està equivocant, probablement...

Després vam considerar que el tema s'havia esgotat.

JOSEP PLA

Informacions de «La Publicitat»

La galleda única

Coleridge dona un procediment infalible per a veure si una incitació resulta o no ridícula. Representeu-vos-la en acció. Si conté cap element ridícul, és múltiple com vist amb cristall d'aument. Per exemple, compareu la indústria manufacturera a un gegantí que amb una mà cull la matèria prima i amb l'altra vessa per damunt de les encarnacions dels homes productes manufacturats. Acliqueu-vos d'ulls, si sou servits. Engageu la vostra imaginació. Ja veieu el gegantí; una manassa cull compassadament llocs d'una muntanya de llana; com grapat de passa-passa l'altra llença grapat de troques de tots colors damunt d'una estesa d'homenets agomats al seu voltant que no li arriben al torsell. Mascardada grotesca, l'espectacle; la metàfora, doncs, és de mal gust. Cerqueu-vos en de millor per a la vostra futura conferència del Foment o la vostra oda al treball en projecte.

No d'altra manera cal fer davant dels projectes de tota mena, per a saber si són viables. Figureu-vos que ja són realitats. Nosaltres anem a examinar amb aquest criteri l'organització projectada de la recollida d'escombraries, segons dades que trobareu a la pàgina 4 del nostre diari del dia 3 de febrer d'enguany, secció del Municipi. Acliqueu-vos d'ulls, suposem que és un fet. Ja cada família barcelonina s'ha proveït de la seva galleda de reglament, polida, pintada en negre amb el nom i adreça del propietari, hermeticament closa — una galleda de precisió, en suma. Som ara de nou a deu del vespre en avant, passejant-nos per l'àrea extensa que comprèn "des de la Plaça de Catalunya, carrer de Fontanella, Plaça d'Urquibana, Ronda de Sant Pere, Arc de Triomf, Passeig de Sant Joan fins a l'encreuament del carrer de Còrsega, Passeig de Gràcia en tota la seva extensió, Avinguda Alfons XIII fins a l'encreuament del carrer de Muntaner, carrer de Muntaner fins a l'encreuament de la Plaça de Catalunya, Plaça de la Universitat, carrer de Pelayo, tanquant a la Plaça de Catalunya" o per sempre, de vegades en forma furiosa, la necessitat de tenir salut. Es pot dir que aquesta necessitat li ha fet fer tots els papers de l'auca. L'any 1865, la famosa madame de Sévigné escrivia al seu fill: "Estic en deute amb les serps, per la gran salut de què gaudeixo." A Anglaterra hi hagué un moment que els metges posaven un parell de colomins a les plantes dels peus dels malalts per a guarir certes malalties. El curanderisme en la nostra època és viu a tot arreu, presenta les manifestacions més grotesques que hom pot imaginar, és positivament, amb la màgia monàrquica, una de les manifestacions més rudimentàries de l'esperit humà. I el curanderisme, que és sinó el museu més ben conservat que existeix de la història de la medicina? La base de la medicina és la fe, la capacitat il·lusionista dels malalts. Abans un home posava colomins a les plantes dels peus, i ara hom promet la joventut comprant una capsula de píndoles de dos penics. De fet, tot és igual. Però de la història de la medicina, el que sorprèn més és la quantitat enorme d'esforç que hom ha fet, d'imaginació que hom ha esmerçat, de passos que hom ha caminat per no arribar a cap resultat. Potser només les dones i l'amor han provocat una quantitat semblant d'energia i de calor. Es pot dir que l'home ha fet per trobar la clau de la seva salut tot el que un home pot fer en aquest món. Ho ha fet tot, menys una cosa: viure racionalment."

Això és un argument lògic, d'una importància i d'una suggestió evidents. Un corollari claríssim de la conclusió és aquest: només tenen dret de jugar amb la seva salut les persones que no creuen en la medicina. Glossar aquesta afirmació seria engrescador, però abans hem de tornar a la fe de la conversa. La conversa s'acabà d'aquesta manera: una vegada el "gentleman" hagué acabat el seu argument, vaig deixar que es produís una pausa d'un minut, passat el qual vaig dir, tímidament:

— Vostè té raó, però està equivocant.

— Moit bé — contestà l'anglès, al cap d'un altre minut. — Jo tinc raó iestic equivocant, i vostè no té raó i potser també està equivocant, probablement...

Després vam considerar que el tema s'havia esgotat.

JOSEP PLA

COMENTARIS

Les viles adormides

Unes paraules de J. M. de Casacuberta dites a un redactor d'aquest diari i aparegudes en una de les nostres "Informacions" revelaven, no fa gaires dies, un nou símptoma de la malura que insensibilitza les ciutats catalanes. A Catalunya es lleix poc. A Lleida, a Granollers, a Tortosa, el llibre a penes hi penetra. I si alguna ciutat és més acollidora ho és gairebé sempre gràcies a abnegades gestions personals. No hi ha un mercat segur.

No desesperem, però. La batalla del llibre a penes ha estat iniciada. És molt possible que d'aquí a uns anys, el llibre català hagi duplicat almenys la seva venda i trobi oberts tots els camins del país. El realment inquietós és l'apatia d'algunes ciutats en la vida cultural sembla morta. En elles caldrà que la batalla no se ceneixi al llibre. Haurà de lluitar-se en un front cultural molt més vast. Inquiriu, demaneu: quantes conferències són donades al cap de l'any a les principals ciutats de Catalunya? Quantes biblioteques hi ha obertes? Quantes institucions d'ensenyança hi funcionen? Quants diaris s'hi publiquen?

Es cert que d'un quant temps ençà, les coses, en tots els aspectes de la cultura, han millorat a Catalunya. Però l'obra a fer és encara immensa. I algunes ciutats poblades per milers i milers de persones no respondrien a cap de les nostres preguntes, com si fossin mortes a la vida espiritual.

Procurem esborrar del nostre mapa les taques ombrívols de les ciutats i viles adormides. Fem que aviat no sigui possible la constatació d'Agustí Calvet en 1923: "Fora de Barcelona, la cultura és un calvari i esdevé un impossible. Sols resten alguns nobles escamots de solitaris dispersos, deixies d'antics vergers d'espiritualitat".

Que els solitaris tinguin el coratge de remoure la solitud que els volta. Que facin sentir a llurs ciutadans la fretura d'ésser més cultes. I si ells no es veuen amb cor de despertar les viles adormides — oh capitals de província! Oh Tortosa massa llunyana! — caldrà que Barcelona s'adoni dels deures que la seva capitalitat li imposa i dugui a tots els recons de Catalunya el llibre i el diari, l'escola, la biblioteca i la bella música.

Sabem el que s'ha fet, ja espontàniament en algunes ciutats, ja des de Barcelona. No oblidem, ben al revés, cap d'aquests esforços. Però només volem pensar en la feina urgent que ens crida. La iniciativa privada pot fer, en matèria de cursos, conferències i biblioteques, molt més del que a primera vista sembla. Que ella encengui per tota la contrada les flames somores de la cultura pairal i els tions que potser mai no han cremat.

No és això l'únic avantatge. Fins ara hem parlat dels encisos dels ulls i les orelles; parlem del nas, amb perdó. Diguem, per començar, que una galleda d'escombraries, per ciosa que sigui, no és cap aparell de precisió com un autoclau de Chamberlain. D'altra manera, costaria una fortuna, i aleshores el bon barceloní, ultra arruïnats se comprant la galleda, no es resignaria a deixar-la fer malbé a la serena i a la pluja ni a posar-la a disposició del primer que passi pel carrer. De cada galleda s'esbrava una mica del perfum delicat, enclos a la seva panxa; que hi farem! Entre totes plegades — 40 cent metres a cada banda de carrer, o sigui 80 en total — formen una simfonia fètida ben respectable. Vistes les coses, més ben dit, ensuamades sota aquest aspecte, els carrers nocturns de la ciutat prenen l'aire, amb la doble renglera de sarcòfags pudents, d'un paisatge de línies dantesques molt suggestiu i molt escorregut.

Tirem endavant aquest somni, que no és somni. Són les primeres hores de la matinada. Un automòbil luxós satura davant d'una porteria sumptuosa. Els senyors vénen del Liceu. Baixen i passen per l'escletxa de mig metre que hi ha entre galleda i galleda d'escombraries. Passen de pressa, tapant-se el nas. L'abric de pell de la senyora ressegueix com una carícia flosca per damunt d'una de les fidels galledes que fan guàrdia.

Tot això que ara al·luegem. Déus nos en guard, però un dia pot ésser realitat; encara que costi de creure que a Barcelona la gent sigui tan fantàstica. De tota manera, de més verdes en maduren, que diu la vella.

Fins ara, hem mirat l'aspecte estètic de la cosa; i no pot sostenir-se. També hi ha un aspecte social. Primer, la facilitat que hi haurà, sobretot a les barriades extremes, com és ara els passeigs de la Reina Elisenda, de la Bonanova, de Sarrià, de robar les complicades galledes, i això durà despeses i mal-de-caps inabarcables. Després s'estableixen penes severes al que no tingui la seva galleda a lloc. No hi ha cosa més fàcil per a un mal intencionat com tants, que canviar un autell d'aquests d'una banda a l'altra i denunciar després. De manera que l'autoritat o bé haurà de procedir molt laxament en la imposició de penes, cosa que duu al més alt solut desordre, o bé vetarà rigorosa a base de cometre infinites injustícies que anant el temps conduiran al desordre per una altra banda.

Enrara més; ningú no ha pensat, establint aquest sistema, de guina manera s'afavoreix la col·locació de l'home i altres emplosos en períodes d'agitació i malestar.

En una paraula. Som al cas d'una ciutat on un procediment senzill funciona amb destorbs i volem adobar-ho complicant les coses. No podrà anar.

A part d'això, l'aspecte econòmic. De primeres sorprèn que s'obligui a la banda de població per a la qual la recollida serà diürna a comprar una galleda de reglament. No hauria d'exposar-la al carrer, sembla que les actuals ja farien el seu fei. Però potser aquí es compleix un principi d'equitat. Car no és just que uns ciutadans hagin de gastar arbitràriament una quantitat considerable de diners, reglamentàries i les altres se n'eximeixin. Declarem, malgrat d'això, que aquestes escriptores morals o jurídics ens fan somriure.

De més, el projecte declara que tan bon punt la galleda d'un ciutadà és malmenat un xic, per culpa seva o aliena, l'haurà de renovar. En temps de crisi com l'actual, no es pot estar disposat a tenir a casa coqueria aplicada als desitjos, tan la cuina ja va prou morda i la mala prima.

Tot això sense comptar que havent-se d'adquirir en el terme d'un mes tanta quantitat de galledes de condicions especialíssimes, com les que assenyalen el projecte reglamentari, que es fien fins en les anelles que han de subjugar la tapa llur, el mercat no hi donarà l'abast.

Això durà una pal·la de prems en primer terme, i en segon un esbarriament que impossibilitarà l'adquisició. Si no és que hi hagués la casualitat o per trimeixió política d'alguna comerciant un enorme, insospitat stock de galledes esperant-se darrera de la porta.

I, per acabar, un cop proveïda la ciutat de galledes i arrencades degudament als seus barris les galledes nocturnes no haurien tampoc adobat res. En l'interior de cada mala de la recollida d'escombraries a la nostra ciutat no provenen de les galledes. No; elles, amb tapadora de dues anelles o d'una o cap, estan preparades que les venguin a certar a tot de trompeta. La culpa és dels carrers que van per les cases entrant el dia i fins cap al fosc. Tot per tal com n'hi ha escassetat i no donen bé l'abast. Sense augmentar els carrers i reglamentant les galledes, que aconseguiríem? Que les galledes, en comptes d'esperar-se hores i hores fora del seu degut temps dins de casa, s'esperin al carrer fins ben avançat el dia o fins al vespre arrencades, empàvides, pestilents, desantant totes les mirades.

Barcelona hi perdria en el canvi. Només fora el guany de quatre flauners.

R. LLATES

El militarisme dels Erckmann-Chatrian

Ho sabieu? Les obres dels Erckmann-Chatrian han estat posades a l'index dels "instituteurs syndiqués" per mor del seu militarisme.

Hom no pot ben captar per quin motiu, entre innumbrables autors, han estat escollits els il·lustres novel·listes de "L'amic Fritz". Hom ho comprendrà menys encara si recorda que la molt poc que la doble personalitat literària ha estat acusada del més violent antimilitarisme. Era un gran crític que llançà l'anatema acusant-los d'haver escrit la "Il·lada de la por".

Siguin militaristes o antimilitaristes, donem-los la seva obra, tanmateix!

BORSA -- FINANCES -- COMERC

INFORMACIONS

La Junta Directiva de la Cambra Sindical Espanyola de Carrossiers, en la seva darrera sessió, presidida per En Baltasar Fiol, prengué, entre altres de gran interès per a la classe que representa i en vista de les nombroses i constants queixes rebudes de diversos associats, l'acord de trametre al senyor director general de Duanes el prec que se serveixi eximir el zel dels funcionaris de les Duanes de la frontera perquè comprovin amb tot detall les característiques de les carrosseries dels automòbils al seu pas cap a França, a fi d'evitar que puguin retornar equipats amb altres construïdes a l'estranger, en substitució d'aquelles, eludint el pagament dels drets fixats en la partida 733 del vigent Aranzel (sis pessetes or per kg. en la segona columna), amb greu perjudici de l'Estat públic i del treball nacional.

LA TRIBUTACIÓ DE LES ANONIMES.—Com es recorda, el president de la "Unión de Compañías Mercantiles", senyor Bartomeu Trias, va trametre un telegrama al ministre d'Hisenda en el qual es demanava relació amb el Decret de 30 de desembre de l'any passat sobre tributació de les anònimes, que el 6 per mil del capital que ha estat fixat com a mínimum tributari per a les societats de més de 500.000 pessetes fins al milió sigui canviat per una quota de tipus fix de 3.000 pessetes, o, almenys, substituït per una escala impositiva gradual i descendent que representés una solució més justa i equitativa del problema.

El ministre d'Hisenda ha contestat a la "Unión de Compañías Mercantiles" amb un altre telegrama, el qual diu com segueix:

"Text Decret respon als desigs exposats per les representacions societats facilitant opció sollicitada i salvant el preàmbul responsabilitat iniciativa precisament per raons que el seu telegrama indica, difícil d'evitar en establir el sistema tributari vigent modificacions que alteren els seus principis generals."

Del text de l'esmentat telegrama ministerial i del text del preàmbul del Reial Decret es desprèn clarament que el Govern, havent rebut d'algunes anònimes i de col·lectivitats que pensaven només en les Compañies de capital a penes superior a les 500.000 pessetes, suggestions per elevar al doble, o sigui del 3 al

6 per mil, el mínimum impositiu de quota sobre el capital per a les societats anònimes, si bé va resoldre la qüestió de principi d'acord amb les demandes de la "Unión de Compañías Mercantiles", mercès a la qual cosa les anònimes afectades podran continuar tribuant per concepte d'utilitats, quant a la forma va optar per la que, aparentant estar revestida de la conformitat de bona part dels mateixos contribuents, resultava més favorable a les convencions del Tresor.

El resultat ha estat d'efectes especialment desfavorables per a les societats de capitals pròxims al milió de pessetes o d'un milió, de les quals n'hi ha un gran nombre, malgrat que s'hagi cregut generalment el contrari; en consideració a la qual la "Unión de Compañías Mercantiles" es dirigirà novament al ministre lamentant que no s'hagi tingut més present en resoldre aquesta qüestió la significació i la representació dels elements sollicitants i proposant una modificació que restablís el principi de justícia atorgat segons ve a reconèixer el mateix ministre en el preàmbul del Decret i en el telegrama del qual s'ha transcrit el text en aquest solt.

REFORMA DEL LLIBRE II DEL CODI DE COMERÇ.—Per l'interès que desvetlla aquesta qüestió, considerem interessant reproduir la resposta que el senyor Roig i Bergadà ha donat en l'enquesta oberta pel Butlletí de la Cambra Mercantil d'aquesta ciutat:

El nostre vigent Codi de Comerç, de 1885, ja veïx vell. D'ell va poder dir l'illustre mercantilista Alvarez Manzana, que era menys acabat i progressiu que el de 1829, tenint en compte, com és natural, les distintes èpoques en què foren publicats.

A Espanya es dona el cas ben curiós que els territoris del protectorat marroquí tenen una legislació mercantil molt més perfecta i avançada que la de la metròpoli.

Exposarem en una breu enumeració els principals errors i deficiències del Codi que regeix la nostra vida comercial.

No declara subjectes a les seves disposicions els contractes, per cert molt nombrosos en la vida econòmica, que sols revesteixen caràcter mercantil per a una de les parts contractants, i amb això desconeix el principi contrari establert a les lleis alemanya,

italiana i argentina; no admet la solidaritat per a tota classe d'obligacions comercials; no regula la propietat mercantil, ni els contractes de compte corrent, ni els d'edició, ni els de dobles o triplets, ni els d'arrendament de coses mobles amb ànim de lucre; no hi ha cap disposició relacionada amb la propietat i traspàs de les raons comercials; oblidat tot el relatiu a la navegació fluvial; no parla dels contractes celebrats per telèfon; disciplina molt mitjanament tota la matèria canviària i amb grans deficiències la creació, circulació i efectes dels xecs; guarda absolut silenci pel que fa a la dació en garantia pignoratícia dels establiments comercials, base del petit crèdit mercantil; desconeix les societats de responsabilitat limitada i la liquidació judicial per a evitar els desastrosos resultats de les fallides; sotmet aquesta classe de judicis a tantes i tantes complicacions, que els fa inacabables i de nuls rendiments econòmics per als creditors, i quant a suspensions de pagaments, les desenvolupa tan desgraciadament, que durant molts anys elles varen ésser el mitjà predilectat usat pels deutors de mala fe per a burlar l'acció dels creditors, defecte, en part, corregit amb la nova llei sobre moratòries de l'any 1922, i, finalment, en matèria d'avaries, els preceptes del nostre Codi deixen d'ajustar-se als avenços del dret marítim.

Un Codi que presenti aquestes tares, ha d'ésser reformat amb urgència, però no parcialment, sinó en la seva totalitat i en una labor de conjunt que abraçi tots els seus dominis.

Les diferents parts d'un Codi formen un tot sistemàtic que no consent reformes isolades, altrament aquestes neixen sota la influència d'orientacions i tendències contradictòries.

Així, un Codi com el de 1885, inspirat en el principi de la llibertat de contractació, no pot ésser modificat en un dels seus llibres, basant la modificació en un criteri oposat, com és el de l'escola intervencionista, adoptat per la Comissió Codificadora en redactar l'avantprojecte de la reforma del Llibre II d'aquell Codi.

Considerem, ara, en un ràpid examen, els punts més sobresortints d'aquest avantprojecte.

No ens sembla desmentat, en principi, el criteri intervencionista en què l'avantprojecte es fonamenta. En tots aquells actes de la funció comercial que es coneixen amb la riquesa pública, no pot l'Estat romandre absent, però la seva intervenció s'ha de subjectar a un gran sentit de discre-

ció i de prudència, de tal manera, que no pugui mai la mateixa convertir-se en un element perturbador d'aquella funció.

Les Compañies que es dediquen als negocis d'assegurances, de capitals d'estalvi, les que acuden al crèdit públic per a la formació de llurs capitals o per a la col·locació de llurs obligacions, les societats bancàries que es creen sobre la base del compte corrent, han d'ésser en certa manera vigilades per l'Estat. De la fixació dels límits d'aquesta vigilància i de la manera d'exercir-la depèn l'èxit o el fracàs d'aquesta intervenció estatal.

Aquesta vigilància ha de perseguir dos objectius capitals: fiscalitzar i comprovar les valoracions dels béns aportats en concepte de capital i la dels que es fan figurar a l'actiu dels balanços anuals i, de més a més, controlar aquests balanços.

No som partidaris que aquesta vigilància l'exerceixi directament l'Estat per mitjà dels seus funcionaris. Creiem molt més convenient que la delegui als mateixos interessats i a revisors o agents designats per les Corporacions que representen els comerciants, o sigui per les Cambres de Comerç.

Per aquest motiu estímem encertat el Comitè de vigilància de les companyies anònimes, instituit en l'article 121 de l'avantprojecte, formant part d'ell un perit nomenat per la Cambra de Comerç de la província.

Considerem un lamentable error a definició que des de les societats mercantils es dona a l'article primer de l'expressat avantprojecte, basat en un criteri formal, arcaic i anticontinent, que les societats són comercials si es dediquen a l'exercici habitual del comerç i no pel fet secundari de constituir-se amb subjecció a les disposicions de la llei mercantil.

Pel que fa a les societats de responsabilitat limitada, després de regular-les, en forma que s'apropa molt al nostre projecte de 1918, l'abandona al final i omet les sancions que totes les legislacions que admeten la dita classe de societats han establert per als infractors de les disposicions que les disciplinen.

Un altre important error cal registrar en aquest punt. La major part de les legislacions que han acceptat aquesta classe de companyia han prohibit que poguessin adoptar-la les que tinguessin caixes d'estalvi i capitalització. Doncs, bé: la Comissió Codificadora, en l'article 198 de l'avantprojecte, preceptua que aquestes compa-

nyies, quan no revesteixin caràcter cooperatiu, hauran d'adoptar la forma de responsabilitat limitada o anònima. La inspecció governativa de les Societats mercantils que sostenen caixes d'estalvi i capitalització, establerta en l'article 200 de l'avantprojecte, seria preferible encomanar-la als revisors de les Cambres de Comerç.

Està bé la regulació de la comunitat mercantil, encara que el termini màxim de la duració d'ella, fixat en 10 anys, ens sembla excessiu.

Notòriament s'ha desviat la Comissió Codificadora en determinar l'estructura dels balanços de les societats anònimes; així, per a demostrar-ho no cal més que fixar-se en l'obligació que imposa a les dites societats de consignar els immobles, edificis socials amb llur maquinària tot el més pel seu preu d'adquisició, deduint l'amortització corresponent. Per què aquest criteri tan absurd? I si aquests béns han augmentat notablement de valor des de la seva adquisició, per quina raó s'han d'inventariar d'acord amb el preu que tenien al temps d'adquirir-los? Està bé que no es permetin les inflacions de l'actiu, però no s'hi val a ordenar evaluacions que en molts casos poden ésser inferiors al valor real dels béns inventariats.

Tampoc no mereix elogis l'obra de la Comissió Codificadora en desenvolupar a l'avantprojecte el dipòsit mercantil respecte del qual s'introdueixen novetats perturbadores.

El dipòsit de caràcter irregular no ha de limitar-se, com fa la Comissió, exclusivament al numerari; pot ésser de gèneres, de valors, de tota mena d'objectes de comerç.

Tampoc no ha d'estimar-se encertada l'altra novetat d'exigir que el dipòsitari afecti a la devolució dels dipòsits irregulars determinades garanties, sobre les quals es concedeix al dipòsitari aduoc un títol de creditor de domini, d'un domini fictici que no té, ni ningú li ha transmès. Avui en dia el dipòsit irregular està manc de tota importància en la vida mercantil per haver estat absorbit pel compte corrent, i per això no hi havia necessitat de regular-lo en la forma minuciosa amb què ho fa la Comissió Codificadora, rodejant-lo de formalitats i garanties contràries a la seva naturalesa i perfectament innecessàries. Si el criteri de la Comissió prevalgués, no hi hauria cap banquer que vengués acceptar un sol dipòsit irregular.

No ha acompanyat l'encert a la Comissió Codificadora en redactar l'article 323, relatiu a la compra-venta. És confús i obscur i d'aplicar-se tal com està redactat, donarà origen a molts conflictes. Seguint el principi de dret que les lleis especials han d'ésser aplicades amb preferència a les generals, hauria estat més clar i procedent establir en aquest article que en tots aquells casos en què la compra-venta no és mercantil més que per a una de les parts contractants, serà regulada pels preceptes del Codi de Comerç.

Finalment, en legislar sobre el con-

tracte de compte corrent, ha procedit la Comissió influïda pels desitjos bancaris esdevinguts en el període de la post-guerra, que tan enormes perjudicis han inferit als comptables i a les empreses. Aquesta influència s'ha traduït en diverses disposicions saturades d'esperit d'una agressiva desconfiança envers els Bancs del nostre país.

El primer error en què incedeix la Comissió és el d'eliminar del compte corrent bancari els efectes negociats i els valors. El segon es refereix a l'afectació de garanties especials per a la seguretat de les impositives de diner en compte corrent anomenat de caixa.

Quant a l'expressada eliminació sembla que la Comissió Codificadora tracta de justificar-la al·legant que l'ha establerta per tal d'evitar condicions doloroses amb el contracte de dipòsit, en custòdia, de valors o efectes. Es tracta de dos contractes diferents, que ningú no pot confondre, admetent que tal confusió pogués produir, la manera d'evitar-la no és, certament, suprimint el compte corrent de valor o efectes. Amb aquest criteri podria també arribar-se a la supressió dels xecs, pel temor que puguin ésser confosos amb les lleis de canvi.

Per últim, l'afectació de garanties especials als comptes corrents de caixa, que s'ordena a l'avantprojecte, és de consistir en els crèdits i préstecs a favor del Banc caixer, significa un absolut desconecament del negoci bancari i, és d'una vaguetat tan manifesta, que, d'adoptar-se ocasionaria gravíssims conflictes.

L'afectació d'aquelles garanties presentaria per a uns Bancs una gran part de llur actiu, per a altres una petita porció del mateix.

Aquests crèdits i préstecs són d'un gran mobilitat. Quins seran els efectes al compte corrent que els existents al temps d'efectuar la impositiva de diner o al temps de produir-se el conflicte de la suspensió de pagament o fallida del Banc caixer? Hauria de notificar-se als deutors d'aquests crèdits o préstecs la constitució d'aquesta garantia legal? Com sabran els impositors de diner en compte corrent el nom i domicili d'aquests deutors que variaran cada noranta dies? Tindràn els comptecorrentistes dret d'oposició en les suspensions de pagaments, pel seu caràcter de crèdits amb garantia especial? Es presenten en estudiar aquesta mesura ideada per la Comissió Codificadora, una imparable sèrie de problemes, dels quals

tracte de compte corrent, ha procedit la Comissió influïda pels desitjos bancaris esdevinguts en el període de la post-guerra, que tan enormes perjudicis han inferit als comptables i a les empreses. Aquesta influència s'ha traduït en diverses disposicions saturades d'esperit d'una agressiva desconfiança envers els Bancs del nostre país.

El primer error en què incedeix la Comissió és el d'eliminar del compte corrent bancari els efectes negociats i els valors. El segon es refereix a l'afectació de garanties especials per a la seguretat de les impositives de diner en compte corrent anomenat de caixa.

Quant a l'expressada eliminació sembla que la Comissió Codificadora tracta de justificar-la al·legant que l'ha establerta per tal d'evitar condicions doloroses amb el contracte de dipòsit, en custòdia, de valors o efectes. Es tracta de dos contractes diferents, que ningú no pot confondre, admetent que tal confusió pogués produir, la manera d'evitar-la no és, certament, suprimint el compte corrent de valor o efectes. Amb aquest criteri podria també arribar-se a la supressió dels xecs, pel temor que puguin ésser confosos amb les lleis de canvi.

Per últim, l'afectació de garanties especials als comptes corrents de caixa, que s'ordena a l'avantprojecte, és de consistir en els crèdits i préstecs a favor del Banc caixer, significa un absolut desconecament del negoci bancari i, és d'una vaguetat tan manifesta, que, d'adoptar-se ocasionaria gravíssims conflictes.

L'afectació d'aquelles garanties presentaria per a uns Bancs una gran part de llur actiu, per a altres una petita porció del mateix.

Aquests crèdits i préstecs són d'un gran mobilitat. Quins seran els efectes al compte corrent que els existents al temps d'efectuar la impositiva de diner o al temps de produir-se el conflicte de la suspensió de pagament o fallida del Banc caixer? Hauria de notificar-se als deutors d'aquests crèdits o préstecs la constitució d'aquesta garantia legal? Com sabran els impositors de diner en compte corrent el nom i domicili d'aquests deutors que variaran cada noranta dies? Tindràn els comptecorrentistes dret d'oposició en les suspensions de pagaments, pel seu caràcter de crèdits amb garantia especial? Es presenten en estudiar aquesta mesura ideada per la Comissió Codificadora, una imparable sèrie de problemes, dels quals

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME

BORSI MATI: Nord, de 101'50 a 101'25 i 101'45. — Alacant, de 97'00 a 96'50 i 96'80. — Orenses, de 33'15 a 32'80. — F. C. Metrop., 48'00. — Colonial, de 77'00 a 76'85. — Aigües, 141'50 a 143'25 i 143'00. — Chades, 494 a 496. — Interior, 68'95.

BORSA TARDA: Nord, de 101'40 a 101'60 i 101'40. — Alacant, de 96'70 a 96'25. — Andalus, de 73'30 a 75'00 i 75'55. — Orenses, de 33'10 a 33'55 i 33'10. — Gran Metrop., 56'50 i 56'75. — F. C. Metrop., 47'75. — Colonial, de 77'00 a 77'28. — Aigües, 143'50 a 145'25 i 145'00. — Chades, 499 a 494 i 497. — Interior, 68'95.

BORSI NIT: Nord, de 101'10 a 101'00. — Alacant, 96'15. — Andalus, 75'50. — Orenses, 33'20. — Colonial, 77'25. — Aigües, 144'50.

COMPTAT: Valors no inclosos encara en el butlletí oficial

Ajuntament	València 6%	95'75	Forces Motrius 6% 1993	82'00
"	Sevilla 1920	94'50	Molins BASCOS 6%	84'50
"	Sevilla 1923	95'00	Municipis 6% Trans. F. C. Sarria	96'75
"	Sevilla Expositio	96'25	Banc Hipotecari Uruguai	112'50
"	Girona	96'00	Ferroc. Econon. Espanyols 6%	94'00
"	Malaga	100'00	Asturias Valencina 6%	97'75
"	Madrid	95'00	Asiatl "Asiland" 6%	91'50
"	Barcelona Traction 7% 1921	101'75	Bons Soria	92'00
"	Gallega d'Electricitat 6%	95'50	Mecanica del Vidre	94'00
"	Gallega d'Electricitat Bons 6%	95'50	S. A. Gros 6%	97'75
"	G.neral Tramvies 6%	95'25	Bons Unio Salina	96'75
"	Tramvies Barcelona S. A. 1925	94'00	Hidrografica de l'Ebro	98'50
"	Accions Tramvies Preferents 7%	97'00		

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

ML808	TANQUES	Alca	Baixa
	Precedents	D'avui	
CAFE: NOVA YORK			
Març	14'50	14'06	94
Maig	13'50	13'40	20
Juliol	13'03	12'77	20
Setembre	12'10	12'10	30
Desembre	12'00	11'75	25
SUCRE: NOVA YORK			
Març	3'13	3'16	3
Maig	3'24	3'28	3
Juliol	3'36	3'35	3
Setembre	3'48	3'45	3
Desembre	3'54	3'28	4
SUCRE: LONDRES			
Març	18'3	18'3	3/4
Maig	18'6	18'6 3/4	3/4
Juliol	18'9	18'9	3/4
Setembre	18'9	18'9	3/4
Desembre	16'7 1/2	16'8 1/2	3/4
BLAT: XICAGO			
Març	142 1/4	142 1/2	1/4
Maig	138 3/8	138 5/8	1/4
Juliol	130 1/4	131 5/8	1 3/8
Setembre	130 1/4	131 5/8	1 3/8
MORESC: XICAGO			
Març	80 7/8	81	1/8
Maig	84 1/8	84 1/2	3/8
Juliol	86 1/4	86 6/8	1/2
Setembre	86 1/4	86 6/8	1/2
BLAT: LIVERPOOL			
Març	10'7 1/8	10'7 1/8	3/8
Maig	10'4 1/8	10'4 1/8	3/8
Juliol	10'4 3/8	10'4 3/8	3/8
Setembre	10'4 3/8	10'4 3/8	3/8

MACOMUNITAT

Estipendi 1914. 74'00
1920. 74'00
C. C. Compañías 74'00
DIPUTAT DE BARCELONA
Oblig. Prov. 6% 96'25
Diputacions velles 78'00
Diputacions noves 78'00

AJUNTAMENT DE BARCELONA
Empleos sueltos 72'25
" 1906 B. 70'75
" 1908 C. 28'50
" 1907 D. 78'00
" 1910 D. 77'00
" 1912 E. 78'00
" 1913 F. 78'25
" 1914 G. 78'25
" 1915 H. 78'25
" 1916 I. 78'25
" 1917 J. 78'25
" 1918 K. 78'25
" 1919 L. 78'00
" 1920 M. 78'00
" 1921 N. 96'25
" 1922 O. Exp. 98'25
Ejemplar 1890 97'25
" 1913 89'00
" 1914 92'25
Bons Retornos 70'75

PORTS
Barcelona 1905. 94'00
" 1903. 96'00
Naufragio. 100'00
Sevilla. 100'00
Gijón-Musel. 98'00

DIVERSOS
Ajuntament Badajoz. 95'50
Mecanica del Vibre. 94'00
S. A. Gros 6%. 97'75
Bons Unio Salina. 96'75
Idrografica de l'Ebro. 98'50
Banc de Cdt. Local. 98'25

DEUTER DE L'ESTAT
Interior 4% A. 68'50
" B. 68'75
" C. 68'50
" D. 68'50
" E. 68'50
" F. 68'75
" G. 68'75
" H. 68'75
" I. 68'75
" J. 68'75
" K. 68'75
" L. 68'75
" M. 68'75
" N. 68'75
" O. 68'75
" P. 68'75
" Q. 68'75
" R. 68'75
" S. 68'75
" T. 68'75
" U. 68'75
" V. 68'75
" W. 68'75
" X. 68'75
" Y. 68'75
" Z. 68'75

AMORTIZABLE 5%
" A. 68'50
" B. 68'75
" C. 68'50
" D. 68'50
" E. 68'50
" F. 68'75
" G. 68'75
" H. 68'75
" I. 68'75
" J. 68'75
" K. 68'75
" L. 68'75
" M. 68'75
" N. 68'75
" O. 68'75
" P. 68'75
" Q. 68'75
" R. 68'75
" S. 68'75
" T. 68'75
" U. 68'75
" V. 68'75
" W. 68'75
" X. 68'75
" Y. 68'75
" Z. 68'75

Q. Tres G. 1820 A.
" B. 1820 A.
" C. 1820 A.
" D. 1820 A.
" E. 1820 A.
" F. 1820 A.
" G. 1820 A.
" H. 1820 A.
" I. 1820 A.
" J. 1820 A.
" K. 1820 A.
" L. 1820 A.
" M. 1820 A.
" N. 1820 A.
" O. 1820 A.
" P. 1820 A.
" Q. 1820 A.
" R. 1820 A.
" S. 1820 A.
" T. 1820 A.
" U. 1820 A.
" V. 1820 A.
" W. 1820 A.
" X. 1820 A.
" Y. 1820 A.
" Z. 1820 A.

Tresor Juny A.
" B. 1820 A.
" C. 1820 A.
" D. 1820 A.
" E. 1820 A.
" F. 1820 A.
" G. 1820 A.
" H. 1820 A.
" I. 1820 A.
" J. 1820 A.
" K. 1820 A.
" L. 1820 A.
" M. 1820 A.
" N. 1820 A.
" O. 1820 A.
" P. 1820 A.
" Q. 1820 A.
" R. 1820 A.
" S. 1820 A.
" T. 1820 A.
" U. 1820 A.
" V. 1820 A.
" W. 1820 A.
" X. 1820 A.
" Y. 1820 A.
" Z. 1820 A.

Tresor Abril 1921 A.
" B. 1820 A.
" C. 1820 A.
" D. 1820 A.
" E. 1820 A.
" F. 1820 A.
" G. 1820 A.
" H. 1820 A.
" I. 1820 A.
" J. 1820 A.
" K. 1820 A.
" L. 1820 A.
" M. 1820 A.
" N. 1820 A.
" O. 1820 A.
" P. 1820 A.
" Q. 1820 A.
" R. 1820 A.
" S. 1820 A.
" T. 1820 A.
" U. 1820 A.
" V. 1820 A.
" W. 1820 A.
" X. 1820 A.
" Y. 1820 A.
" Z. 1820 A.

Deute ferroviari A.
" B. 1820 A.
" C. 1820 A.
" D. 1820 A.
" E. 1820 A.
" F. 1820 A.
" G. 1820 A.
" H. 1820 A.
" I. 1820 A.
" J. 1820 A.
" K. 1820 A.
" L. 1820 A.
" M. 1820 A.
" N. 1820 A.
" O. 1820 A.
" P. 1820 A.
" Q. 1820 A.
" R. 1820 A.
" S. 1820 A.
" T. 1820 A.
" U. 1820 A.
" V. 1820 A.
" W. 1820 A.
" X. 1820 A.
" Y. 1820 A

NOTICIAARI

LA PUBLICITAT
PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

	Pes.
Barcelona, mes.	7.50
Península Ibérica, trimestre.	20.00
Amèrica llatina.	25.00
Altres països.	30.00

ren al "Laboratori Industrial, S. A.", del carrer de Viladomat, 76. Robaren una màquina d'escriure i 300 pessetes en metàl·lic.

No foren delinqüents.

La Societat Protectora del Canari, Marqués del Duero, 90, demà, diumenge, repartirà els diplomes als qui obtingueren premi en el Concurs Mundial de Canaricultura, organitzat per la dita societat. El canari rifat ha correspost al número 234, que el tenia en Joan Bosch, que viu al carrer Cabanyes, 57, tercer.

JOIES, VERITABLE OCASIÓ.
I objectes usats de totes classes. Prou fix. Tallers, núm. 41.

DETENCIÓ PER UNA FALSIFICACIÓ DE XECS. — Per uns agents de la policia madrilenya ha estat detingut un funcionari en un establiment de Banca de Barcelona, al qual s'acusava d'estar complicat en una falsificació de xecs, que es descobrí temps enrera a Madrid, i relacionat amb la qual fou detingut el famós falsificador "Don Basilio".

El delinqüent ha estat traslladat a Madrid.

L'eminent tenor D'Alessio, desitjant correspondre a les proves de simplicitat rebudes durant la seva recent actuació al Gran Teatre del Liceu, afrenarà avui, dia 5, a la tarda, a la sala d'audicions de l'Enyor de Santa Llúcia, organisme benefici de la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvi, un concert a les cuguetes acollides en el dit Asil.

Acompanyarà al piano a D'Alessio, el distingit mestre Antoni Marqués.

Si voleu dinar sense usura demaneu-lo a l'HIPOTECARI ESPANYOL que, amb garanties, en proporcionarà ràpidament. — Oficina Oficial: Barcelona, Carrer Alt de Sant Pere, 18, pral.

Durant la darrera setmana, la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvi ha cobrat per impositons d'estalvi la quantitat de 6.105.025 pessetes, i ha pagat per reintegraments d'estalvi 3.892.040 pessetes, resultant una diferència de 2.212.985 pessetes a favor de les impositons. En la mateixa setmana s'obriren 1.034 llibretes noves.

LIQUIDACIÓ PER BALANÇ

Totes les dames que han vist els models fabricats pels nostres proveïdors per a aquesta temporada estan ben convençudes dels seus mèrits.

Tot això ho sabem; per què els ho hem de dir novament?

El que tal vegada alguna no sapiga és que els tenim posats a la venda amb els preus de veritable liquidació; per això és tan enorme la venda que dels dits models hem venut en els pocs dies que portem de mes.

Tenim també infinitat de parells solts, que estem venent amb un

CIRQUANT PER CENT DE DESCOMpte

MODEL 1356 PREU NET. 20.- P.TES.

Sabata blucher en fister color, 1 sola.

Calçats Minerva S.A.

Pelayo, 11 - Via Laietana, 30 - Salmerón, 71
Rambla Estudis, 4, i Colom, 2 (atràs per la Plaça Reial)

ANALISIS
minerals, carbons, aigües,
aliments i tota mena de productes
LABORATORIS Work

PELAYO-5-

LLEGIU
EN EL NUMERO 10 de LA REVISTA CATALANA
CIENCIA
ELS INTERESSANTS A.TIGLES

Les aigües subterrànies de la regió d'Artà ... per B. Darder i Pericas
La immigració a Catalunya ... per Josep de C. Serra Ràfols
Del Vulgarisme al Tecnicisme ... pel Dr. Josep Estalella
La catàlisi química ... per Josep Mico i Coca

Alguns recents desenvolupaments en metal·lografia d'alta potència.
Sobre l'aprofitament de l'energia tèrmica de les aigües de la mar.

Revista de Revistes :: Bibliografia :: Notícies i comentaris

De venda a tots els quioscos i llibreries
Administració, València, 222 ent.

LA VENDA DE TOXICS. — Ha estat assenyalat amb de procediment contra Joan Hierro Andrés, practicant de la farmàcia del carrer d'Espalter, on es descobrí que venien cocaïna sense recepta. Se li exigiren 10.000 pessetes per a la llibertat provisional, i l'establiment ha estat clausurat.

DETENCIÓ DE GENT DE MAL VIURE. — Per la policia han estat detinguts tretze individus de mala nota.

LA VENDA DE TOXICS. — Ha estat assenyalat amb de procediment contra Joan Hierro Andrés, practicant de la farmàcia del carrer d'Espalter, on es descobrí que venien cocaïna sense recepta. Se li exigiren 10.000 pessetes per a la llibertat provisional, i l'establiment ha estat clausurat.

DETENCIÓ DE GENT DE MAL VIURE. — Per la policia han estat detinguts tretze individus de mala nota.

LA VENDA DE TOXICS. — Ha estat assenyalat amb de procediment contra Joan Hierro Andrés, practicant de la farmàcia del carrer d'Espalter, on es descobrí que venien cocaïna sense recepta. Se li exigiren 10.000 pessetes per a la llibertat provisional, i l'establiment ha estat clausurat.

DETENCIÓ DE GENT DE MAL VIURE. — Per la policia han estat detinguts tretze individus de mala nota.

LA PUBLICITAT
PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

	Pes.
Barcelona, mes.	7.50
Península Ibérica, trimestre.	20.00
Amèrica llatina.	25.00
Altres països.	30.00

SOLER I TORRA G. MANS
BANQUERS
Rambla dels Estudis, 11 i 13 : Bonsuccés 1 i 3

Negociem el Cupó del Deute Amortitzable 5 %
VENCIMENT
15 de febrer propinent

CAMBRA GUIRASSADA - CAIXES DE LLOQUER
per a guarda de valors, documents, joies i altres objectes de valor. — Compartiments des de 22 pessetes anuals.

EL MOVIMENT MARITIM

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Villarréal", amb càrrega general, d'Alacant. Consignatari, Transmediterrània.

Vapor espanyol "Cabo Vilano", amb càrrega general, de Nova York. Consignatari, Iberia.

Vapor francès "Saint Pierre", amb terra de vidre, de Rouen. Consignatari, Jordi Vidal.

Vapor espanyol "Mallorca", amb càrrega general, de Palma. Consignatari, Transmediterrània.

Vapor espanyol "Delfin", amb càrrega general, de Mahó. Consignatari, Transmediterrània.

Vapor espanyol "Virgen de Africa", amb càrrega general, cap a Castelló.

Vapor espanyol "Menorquin", amb càrrega general, de Gandia. Consignatari, Transmediterrània.

Vapor espanyol "P. de Sàtristegui", amb càrrega general, de Valparaíso. Consignatari, Ripol.

VAIXELLS DESPATXATS:

Vapor anglès "Banchori", amb càrrega general, cap a Rotterdam.

Vapor suec "Algeria", amb càrrega general, cap a Gènova.

Vapor noruec "Hellen", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Mahón", amb càrrega general, cap a Mahó.

Vapor espanyol "Amatxu de Beceñakoa", amb bidons buits, cap a Màl·lika.

LA SECRETARIA
PER
Norma Shearer i Lew Cody

Dolçat idilli d'un home de negocis i la seva secretària

VELLÍCULA DE LA FAMOSA MARCA METRO GOLDWYN CORPORATION

POM PÉS FÚNEBRES
LA NEOTAFIA
FUNDADA L'ANY 1886.
Telèfon 2480 A - CENTRAL: Plaça Santa Anna, 24, pral. - Telèfon 3916 A

LA PUBLICITAT
PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

	Pes.
Barcelona, mes.	7.50
Península Ibérica, trimestre.	20.00
Amèrica llatina.	25.00
Altres països.	30.00

SOLER I TORRA G. MANS
BANQUERS
BITLLETS

Francescos, 23'65 per 100.
Anglesos, 29'05 pessetes.
Italians, 25'75 per 100.
Belgues, 83 per 100.
Suïssos, 115'20 per 100.
Portuguesos, 0'28 pessetes.
Reichsmark, 1'42 pessetes.
Austria (shilling), 0'82 pessetes.
Txecoslovàquia, 17'75 per 100.
Holandesos, 2'40 pessetes.
Grecia, 7'25 per 100.
Suecia, 1'58 pessetes.
Noruega, 1'50 pessetes.
Dinamarca, 1'56 pessetes.
Finlàndia, 15'50 per 100.
Romania, 3 per 100.
Bulgària, 3'75 per 100.
Turquia, 2'90 pessetes.
Estat Unit, 5'875 pessetes.
Canadà, 5'88 pessetes.
Algèria, 2'475 pessetes.
Uruguai, 6 pessetes.
Xilens, 0'66 pessetes.
Brasilers, 0'66 pessetes.
Bolivians, 1'25 pessetes.
Colombians, 5'25 pessetes.
Peruans, 20'25 pessetes.
Paraguai, 0'10 pessetes.
Venezuela, 1 pessetes.
Japonesos, 2'90 pessetes.
Algerins, 23'40 per 100.
Egipcis, 20'30 pessetes.
Filipines, 2'60 pessetes.

OR

Allons, 118 per 100.
Unces, 118 per 100.
4 i 2 duros, 118 per 100.
1 duro, 118 per 100.
Isabel, 119 per 100.
Francs, 117 per 100.
Lliures, 29'50 pessetes.
Dòlars, 6'05 pessetes.
Cubà, 6 pessetes.
Mèxic nou, 122 per 100.
Venezuela, 117 per 100.
Marcs, 144 per 100.

Majestic Hotel
Diumenge: Te de Moda

L'Agrupació Fotogràfica de Catalunya efectuarà demà, diumenge, una interessant excursió fotogràfica a Reixach (Montcada). Sortida, a les 7'45, per l'estació de França, i tornada al migdia.

ROBATORIS — Uns lladrejots entraren al magatzem de teixits del carrer de Llàtvia, número 45, i carregaren un carretó de mà, que ja tenien preparat, amb peces de roba. El portar de la casa se'n donà, i quan s'emportaven el gènere robat els denuncià.

En adonar-se que eren descoberts, abandonaren el carretó i fugiren corrent.

Perseguits pel sereno i el vigilant, per si foren delinqüents. Els gènere robat valen uns 15.000 pessetes.

Uns altres lladrejots entra-

PENINSULA

La Gasetta publica el decret que crea el Patronat de l'Habitació a Barcelona, missió del qual serà fer desaparèixer les barraques

a redactar el reglament pel qual es regirà en les seves deliberacions i actuacions. I el sotmetrà a l'aprovació del Govern.

El dit reglament regirà amb caràcter provisional, mentre sigui aprovat per la superioritat.

**EN MAEZTU HA CONFIRMAT
CIAT AMB EL CAP DEL
GOVERN**

Madrid, 4.—Aquest matí ha ferenciat amb el president del sell de ministres el senyor **EL MINISTRE DEL TREB PARLA DE LA FEINA FE LA QUE PENSEA FER**. El periòdic "El Debate" a unes declaracions del senyor resumint el més fonamental de bor realitzada al ministeri del ball, i un avenç de l'obra que en preparam.

En l'any 1926, les Disposicions més interès foren el Codi del treball i el Decret de l'organització sindical de la indústria nacional.

Jurtja el senyor Aunós d'èsser importantíssima l'organització corporativa amb la qual es proposa establir estables per a la pau social i la harmonia entre les classes productores, a l'avantguarda de la reforma del treball intel·lectual.

La premsa, els autors, els artistes, els metges de societats, tindran aviat llurs Comités paritaris tuitats.

El Decret de referència ha estat el principi de la xarxa electoral, confiant el senyor que a darrers de l'any 1927, veurà tindrà tots els elements per a escometre la reforma.

Per a l'any 1927, l'obra mitjana és el treball nocturn de amb jornada mercantil de vuit el descans dominical, la prohibició de treball nocturn a les fleques, ball de les dones i els nois i pecció del treball seran en aquest any.

Es revisarà la llei de vagu acoblar-la a l'organització corporativa.

El subsidi de maternitat es formarà en una assegurança tònica.

També es proposa el mini formar la llei de Cases Barates que està a punt d'acabar-se el c

cent cinquanta milions de
vetat que una part la garantirà
tat, les institucions oficials i
vi inverteixin en aquesta gran
part de llurs reserves.

També es proposa reformar
fundament la llei de propietat
tria) i de patents, establint-se
vetat que una part la garan
l'Estat.

Un extrem de gran importà
questa reforma, és la creació
bunals de propietat industrial
tendran en totes les qüestions
geixin en l'aplicació de les

El cost pressupost per al Port, és de trenta milions de pesetes, dels quals seran reintegrats pels Estats a la Companyia parcialment.

perquè les coses li sugg
un desig. Nosaltres mate
hauríem sabut res, si tu
ho haguessis dit.
El pare replicà:
—No, no n'és pas, de h

El que em fa por és que
guí sense que ningú li ho
nyí allò que vosaltres m'he-
rieu sabut sense mi. I
Thugater, això sí que

— Els fills, després de
— aquesta vegada més fa-
dament — digueren: —
— Pare, digues-li que
comprende i desitja...
cat per a una noia!

Aquesta vegada el pri-
sim pare es mostrà sè-
Deixà partir els fills: a
ca, a la caça, les aventu-
matrimoni.

Prohibí, però, el sal-
comprende i el desitja-
gater, qui, senzilleta co-
continua munyint fins
mort.

I les coses han seguit

ESTRANGER

El pla de defensa de la frontera francesa amb Itàlia : El ministeri de la Guerra francès hi tramet més artilleria : Grans precaucions a Tunis

FRANÇA

Tramesa de forces d'artilleria a la frontera italiana : Grans precaucions a Tunis

París, 4.—Telegrafia de Nimes que per disposició del Ministeri de la Guerra un grup d'artilleria compost de quatre bateries i 400 homes, que estava de guarnició en aquella ciutat, han estat destinats a una localitat de la frontera italiana.

Forma part del pla del Ministeri l'anar reforçant, si bé en forma molt discreta i sense ostentacions, les guarnicions militars a la regió fronterera.

Segons notícies, també a Tunis s'han adoptat mesures extraordinàries per a reforçar les guarnicions del litoral, i alguns vaixells de guerra de l'esquadra de la Mànega han rebut ordre d'incorporar-se a l'esquadra de la Mediterrània.—Havas.

LA VIDA CARA I LA CRISI DEL TREBALL

M. Poincaré contesta les interpellacions a la Cambra

París, 4.—La Cambra ha continuat avui la discussió de les interpellacions sobre la vida cara i la crisi del treball.

El senyor Poincaré, contestant els interpelladors, ha invitat la Cambra a no prendre la situació pel costat trágic.

Ha dit que és un solisme atribuir la crisi actual a la política monetària del Govern.

La crisi actual era inevitable—ha afegit—i és el resultat de la inflació.

Ha dit el senyor Poincaré que s'ha de reconèixer que la crisi de treball és un mal europeu i atorga que de tots els països que prengueren part en la gran guerra França és, malgrat tot, un dels que han sofert menys des d'aquest punt de vista.

El senyor Poincaré precisa que les xifres oficials són de 36.265 obrers parats, mentre que abans de la guerra el promedi era de 250 mil.

Qualsevol que hagués estat la forma en què s'hagués portat a cap el sanejament monetari, no era possible evitar certes crisis de treball i quant més temps s'hagués retardat aquest sanejament, més gran hauria estat la crisi i més greu per a França, que s'hauria empobrit.

El president enumera una sèrie de mesures que han estat adoptades per fer front a una crisi més generalitzada.

Es compromet a no disminuir els subsidis, però s'ha negat al mateix temps a augmentar-los.

Acaba dient que no han d'exagerar-se les dificultats actuals, la principal causa de les quals ha estat, com ja s'ha dit, la inflació.

Les mesures adoptades per al sanejament zepelins de menys capacitat, coincidint amb l'Exposició de Sevilla i encara que no estigué inaugurat el port, essent suficient per realitzar aquest viatge, si es decideix portar-lo a la pràctica, comptant amb pal d'amarratge Els terrenys on es construirà l'aeroport encara no estan triats, però seran en terrenys propietat de la Companyia.

La realització del projecte està, com és lògic, supeditada a que l'Argentina faciliti per la seva part en la seva nació tota mena de facilitats, concedint el permís per a la línia i afavorint la construcció del port; sobre aquest particular hi ha bones impressions.

Es preveu la possibilitat que l'Estat, si ho creu necessari, realitzi un viatge a Buenos Aires en zepelín amb caràcter científic, d'experiència tècnica, que pugui servir com a informació.

Es marca la possibilitat de realitzar un viatge aeri, és clar que admetent zepelins de menys capacitat, coincidint amb l'Exposició de Sevilla i encara que no estigué inaugurat el port, essent suficient per realitzar aquest viatge, si es decideix portar-lo a la pràctica, comptant amb pal d'amarratge Els terrenys on es construirà l'aeroport encara no estan triats, però seran en terrenys propietat de la Companyia.

La realització del projecte està, com és lògic, supeditada a que l'Argentina faciliti per la seva part en la seva nació tota mena de facilitats, concedint el permís per a la línia i afavorint la construcció del port; sobre aquest particular hi ha bones impressions.

Es preveu la possibilitat que l'Estat, si ho creu necessari, realitzi un viatge a Buenos Aires en zepelín amb caràcter científic, d'experiència tècnica, que pugui servir com a informació.

Es marca la possibilitat de realitzar un viatge aeri, és clar que admetent zepelins de menys capacitat, coincidint amb l'Exposició de Sevilla i encara que no estigué inaugurat el port, essent suficient per realitzar aquest viatge, si es decideix portar-lo a la pràctica, comptant amb pal d'amarratge Els terrenys on es construirà l'aeroport encara no estan triats, però seran en terrenys propietat de la Companyia.

La realització del projecte està, com és lògic, supeditada a que l'Argentina faciliti per la seva part en la seva nació tota mena de facilitats, concedint el permís per a la línia i afavorint la construcció del port; sobre aquest particular hi ha bones impressions.

Es preveu la possibilitat que l'Estat, si ho creu necessari, realitzi un viatge a Buenos Aires en zepelín amb caràcter científic, d'experiència tècnica, que pugui servir com a informació.

Es marca la possibilitat de realitzar un viatge aeri, és clar que admetent zepelins de menys capacitat, coincidint amb l'Exposició de Sevilla i encara que no estigué inaugurat el port, essent suficient per realitzar aquest viatge, si es decideix portar-lo a la pràctica, comptant amb pal d'amarratge Els terrenys on es construirà l'aeroport encara no estan triats, però seran en terrenys propietat de la Companyia.

La realització del projecte està, com és lògic, supeditada a que l'Argentina faciliti per la seva part en la seva nació tota mena de facilitats, concedint el permís per a la línia i afavorint la construcció del port; sobre aquest particular hi ha bones impressions.

Es preveu la possibilitat que l'Estat, si ho creu necessari, realitzi un viatge a Buenos Aires en zepelín amb caràcter científic, d'experiència tècnica, que pugui servir com a informació.

Es marca la possibilitat de realitzar un viatge aeri, és clar que admetent zepelins de menys capacitat, coincidint amb l'Exposició de Sevilla i encara que no estigué inaugurat el port, essent suficient per realitzar aquest viatge, si es decideix portar-lo a la pràctica, comptant amb pal d'amarratge Els terrenys on es construirà l'aeroport encara no estan triats, però seran en terrenys propietat de la Companyia.

MANIFESTACIONS COMUNISTES

París, 4.—El partit comunista projectava per a aquesta tarda una sèrie de manifestacions, en les quals havien de prendre part els "sans-culottes".

Aquestes manifestacions, celebrades en els barris extrems de París, no han tingut importància, car en total no ha passat de cinc o sis mil el nombre de les persones que han concorregut a aquestes reunions.

No s'ha registrat cap incident.

Una delegació dels "sans-culottes" ha estat rebuda a la Cambra pels delegats dels grups comunista i radical socialista.—Havas.

ALEMANYA

Després de la declaració ministerial : Els debats al Reichstag : Un discurs del comte Westarp

Berlín, 4.—Al Reichstag, després de la declaració ministerial, s'ha iniciat un debat en el qual cada un dels grans partits assenyalà llur criteri referent al missatge del canceller Marx.

El socialista Muller declarà que combatia el Govern.

El líder dels nacionalistes, comte de Westarp, posà de manifest que els acords de Locarno i l'entrada d'Alemanya a la Lliga de les Nacions constitueixen la base de la política alemanya.

Els nacionalistes volen esforçar-se en la política d'intel·ligència amb tots els pobles, a base de la igualtat de tractes que ha de rebre Alemanya per part dels altres. En política interior, si bé no han renunciat a les seves conviccions monàrquiques, els nacionalistes contribuiran al manteniment de la unitat nacional, i que sigui respectada en totes les seves parts la Constitució de Weimar, malgrat que aquesta requereix que sigui reformada. Finalment, el comte de Westarp es mostrà partidari de la pròxima evacuació dels territoris del Rin i de la conca del Sarre.

Scholz, en nom dels populistes, i després d'insistir també que sigui un fet la pròxima evacuació de les zones ocupades, posà de manifest que l'entrada d'Alemanya a la Societat de les Nacions és la millor garantia de la seva voluntat a seguir una política de pau i d'intel·ligència.

Avui continuaran els debats.

Tot hom contra el discurs del comte Westarp. Aquest intenta justificar-se

Berlín, 4.—Al Reichstag han continuat avui les discussions relatives a la declaració ministerial.

El senyor Cherard, en nom del Centre, ha elogiat l'actitud dels socialistes amb motiu de la crisi ministerial.

Ha declarat que el Centre considera una gran coalició governamental com l'única solució possible.

per a la capital txecoslovaca un perióde de creixement formidable, que ha fet esclatar literalment la seva línia de muralles. El 1910, Praga tenia 617.000 habitants; avui, en té 730.000.

Com que cada any, d'ensà del 1920, la seva població augmenta en la proporció d'un 2,2 per 100, d'aquí a quinze anys la població de Praga haurà aconseguit el milió.

Fet curiós, Praga té, actualment, set vegades i mitja més d'habitants que en el temps de Carles IV. Hom hi comptava, n'leshores, unes 10.000 ànimes.

En 1827, no en tenia pas més; i això que havien passat elno cents anys. Així, el desenvolupament que la ciutat ha aconseguit és obra solament d'un segle, i l'esdevinidor li resta obert. Sis cents anys després de Carles IV, el gloriós fundador de Praga, aquesta ciutat haurà arribat al milió d'habitants.

Afegim, encara, per compte nostre, que la creixença de Praga va acompanyada de les millores que el prodiga un Govern que estima el país i sent les seves necessitats. Ara maleix, hom té en estudi una carretera que en línia recta, enllaçarà la capital txecoslovaca amb Berlín, per un cap, i amb Viena, per l'altra.

La creixença de la capital txecoslovaca

Trochem a "Comoedia" algunes dades interessants sobre la creixença de Praga, la bella capital txecoslovaca.

"Praga creix ràpidament. Els anys que han seguit la guerra, han estat

Després d'impugnar enèrgicament el discurs del comte de Westarp, ha acabat dient que el seu partit roman fidel al manifest que s'ha publicat, i que ha estat acceptat per tots els partits governamentals.

El senyor Koch, parlant en nom dels democràtics, ha criticat també severament el discurs del comte de Westarp i ha dit que el dit discurs ha constituït una mascarada indigna.

Després d'explicar els motius que tenen els democràtics per a desconfiar del nou govern i per a rebutjar per endavant tota tendència a minvar els drets constitucionals del president del Reich, ha manifestat que sols és possible un govern de coalició, integrat i dirigit pels partits moderats.

També ha parlat el cap dels nacionalistes, comte de Westarp, i ha tractat de desfer el mal efecte produït pel seu discurs d'anterior.

La idea de revenja—ha dit—no és concepció alemanya i rebutjarem tota idea de política violenta.

Els nacionalistes ens hem adherit a la política exterior basada en la intel·ligència recíproca; però tal intel·ligència no és possible si no es fa l'evacuació dels territoris ocupats pels aliats.

El representant del partit populista bavarès ha manifestat que aprovava la política del nou Govern i que li prestaria el seu ajut.

Per últim, el delegat dels racistes ha declarat que la declaració ministerial li semblava insuficient, i que per tant persistia a mantenir la moció de desconfiança al Govern, que té presentada.—Havas.

El "Vorwarts" i la declaració ministerial

Berlín, 4.—Comentant la declaració ministerial, diu el diari "Vorwarts":

"La premsa nacionalista ha explicat ja als seus lectors estupefactes la significació pràctica de les línies directives que no han de comprometre més que als ministres, mentre que el partit conservarà tota la seva llibertat d'acció.

Si les dretes no volen continuar la política de Locarno, si no volen renunciar a l'arrencament de comptes, ni al Rin ni al Vistula, com podran romandre en el Govern els ministres nacionalistes per a resistir l'assalt?

Estem autoritzats per a creure que els nacionalistes es portaran amb gran reserva. Després d'haver realitzat tants sacrificis per a aconseguir el poder, algunes concessions més o menys no importen gaire.

Per això no podrà durar molt de temps. La seva actitud en la qüestió de les fortificacions de l'est constitueix un símbol prou inquietant. Vauem el que en resultarà d'aquest assumpte.

Perquè la política de Locarno pugui ésser continuada no hi ha prou que el Reich faci sacrificis. Reclamem de França una part igual, sobretot després de les converses de Thoiry que ens han donat l'esperança d'una evacuació ràpida dels països renans.

Stresemann s'imagina que podrà obtenir aquest objectiu acompanyat d'una coalició de les dretes. Això és un greu error.

El "Vorwarts" retreu a Stresemann l'haver estat fallat d'energia vers el seu propi par-

tit en la crisi governamental.—Radio.

La promesa francesa i la declaració ministerial

París, 4.—Els diaris comenten extensament la declaració ministerial del canceller Marx.

"L'Oeuvre" creu que l'esmentada declaració representa una decepció. A més, és elàstica i susceptible de tota interpretació. Referent al punt de vista exterior, no aporta res de nou.

"L'Echo de Paris" i el "Petit Parisien", creuen que el senyor Marx s'esforça especialment a tranquil·litzar l'opinió estrangera, alarmada per la formació d'un Govern massa dretista.

El primer dels diaris afegix que les declaracions serien veritablement tranquil·litzadores si no es tractés d'un Govern capaç de dissimular els seus veritables desigs per a obtenir beneficis immediats.

"El Journal" qualifica el discurs d'històric, desproveït de tot equivoque.

Per al "Petit Parisien" seria temerari fer-se moltes il·lusions sobre les promeses de Marx, però seria, al mateix temps, impolític i injust no veure en aquest algun senyal d'esperança.—Havas.

15.000 agricultors desfilen militarment, i fan discursos nacionalistes

Berlín, 4.—Quinze mil agricultors, agrupats per Associa-cions, han desfilat per companyies i batallons, seguits de 400 banderes.

Les músiques militars tocaven la marxa del Gran Frederic i altres nacionalistes.

S'havia aixecat una tribuna decorada amb els colors monàrquics. El nou ministre d'Agricultura, Schiele, ha dirigit, des d'aquesta tribuna, la paraula als manifestants, donant-los la benvinguda i expressant-los la simplicitat del president de la República, Hindenburg.

El ministre en parlar del president de la República l'anomenava "el nostre estimat mariscal".

En les seves contestacions nombrosos caps de les Associa-cions agràries han reclamat el manteniment del proteccionisme agrícola, l'anul·lació del pla Dawes i proclamaren la necessitat d'un canvi de Constitució.

El cap nacionalista, Gauger, ha pronunciat un discurs en el qual ha dit, entre altres coses:

"Es parla de nou de l'esperit de Locarno, però l'opinió pública ha de saber que els agricultors sofreixen profundament a causa de l'esperit de Locarno."

Aquestes paraules han estat

ofegades pels aplaudiments entusiastes dels 15.000 manifestants.—Radio.

XINA

Una nota del president de la República al representant anglès a Pequín

Madrid, 4.—La legació de Xina ha comunicat la nota enviada al ministre anglès a Pequín, pel president de la República xinesa.

En la dita nota es diu que, segons oficines rebudes per diversos conductes, el Govern anglès ha decidit enviar a Xina un creuat d'infanteria de tropes i vaixells.

El president xinès argumenta extensament contra semblant mesura, per considerar-la oposada a l'establert en els tractats comercials entre ambdós països, per inter, a més a més, que això està en evident contradicció amb l'article 10 del Pacte de la Societat de Nacions, a la qual pertanyen tots dos països i per no estar justificada semblant mesura i donat el respecte que sempre s'ha tingut a Xina pels interessos i les vides dels ciutadans britànics.

La nota acaba expressant l'esperança que el Govern anglès compartirà les opinions manifestades en el document i que mantindrà la immediata retirada de les tropes de Xina, perquè pugui entorbellar les amistoses relacions existents entre els dos països.—Havas.

Un Comitè governamental anglès d'assumptes de Xina

Londres, 4.—Ha quedat constituït un Comitè governamental encarregat dels assumptes de Xina, al qual formen part els senyors Baldwin, Chamberlain i Balfour.—Havas.

Itàlia es volt posar al costat d'Anglaterra

Roma, 4.—Alguns diaris publiquen una nota oficial en la qual es diu que Itàlia mira amb simpatia l'eventualitat d'una col·laboració amb Anglaterra a Xina.—Havas.

Roma, 4.—Es confirma que s'han entaulat negociacions entre Roma i Londres respecte a la qüestió de Xina.

Itàlia sembla que està disposada a cooperar militarment junt amb Anglaterra, enviant a Xina contingents de tropes.

En els cercles ben informats s'assegura que el Govern italià vol complaure al Vaticà i procurar la protecció dels interessos catòlics a Xina.—Radio.

Un canoner italià mostra enorgulla

Londres, 4.—Comuniquen al "Times", de Hankeu estant, que dos vapors italians que transportaven soldats de l'exèrcit cantonès que havien embarcat a I-Xang, han estat detinguts

El desarmament alemany.—Els ambaixadors del Reich i dels aliats, reunits a París, han concretat un pacte referent al desarmament alemany. L'acord era especialment difícil en el que es referia a les fortificacions construïdes per Alemanya a les fronteres Sud i Est, després de la revisió del 1920, realitzada per la Comissió Internacional de Control. Fent valer el Tractat de Versalles aquestes fortificacions no podran subsistir en els espais fronterers que figuren ratllats en el croquis. Els Govern aliats admeten, però, que 54 de les obres de fortificació, posteriors al 1920, siguin respectades: són 8 a Glogau, a l'esquerra del riu Oder; 15 a Lotzen; i 31 a Koenigsberg.

Prensa estrangera

La insurrecció drusa

Segons una informació de Beirut, l'emir Hassan Attraix s'ha sotmes a les autoritats franceses. Una similitud de noms podria fer suposar que es tracta del cap de la insurrecció drusa. Per bé que de la mateixa família, de la qual és un cap preponderant, Hassan Attraix no és el capdrill que, en els dos anys darrera, ha estat per a França un mal constant de preocupació.

La llarga experiència colonial francesa s'ha demostrat sovint poc efectiva en les lluites contra els fidels de Mahoma. Les seves armes han conegut seriosos entrebancs quan han anat dirigides contra l'Islam. I la línia que, el segle passat, feu al seu exèrcit colonial Abd-el-Kader, a Algèria, ha estat repetida, més d'un cop, per més d'un capdrill àrab. Soltan Attraix ha estat el darrer que l'ha repetida.

La seva força, però, havia ja minvat considerablement en aquests darrers temps. Ara, mentre el seu parent se sotmetia, ell ha abandonat el Yebel francès, Refugiada a Transjordània,

Pius XI i el feixisme

En un dels nostres darrers números comentàvem la lletra de Pius XI al seu secretari d'Estat, cardenal Gasparri, referent a l'obra feixista dels "Bul·letins". El diari romà "La Tribuna" examina el contingut de la dita lletra en un article, on traspuen el caràcter oficial. Primer declara la satisfacció feixista—una satisfacció ben especial—que ha causat la lletra del Sant Pare.

"La lletra de Sa Santatad al cardenal secretari d'Estat, ha estat acollida en els medis responsables de la política interior del Govern feixista amb completa calma i amb una satisfacció fàcil de comprendre. Tots aquells que, a Itàlia o a l'estranger, comptaven amb greus complicacions en les relacions entre l'Estat italià i la Santa Seu, es troben avui en presència d'un document ben diferent del que esperaven.

La lletra del Sant Pare, en efecte,

El fill del Kronprinz, estudiant pobre

La vida dels estudiants alemanys no és, a hores d'ara, de les més fàgures. Ens ho prova la bastant la decisió que acaben de prendre a favor seu les autoritats: els estudiants pobres podran viatjar a preus reduïts en els Metros de Berlín.

Hom diu—i sembla que el rumor ha estat confirmat—que entre els que han sol·licitat bitllet de favor hi ha el segon fill de l'ex-Kronprinz, el príncep Lluís Ferran. Les autoritats universitàries s'han negat a la concessió.

La petició ha causat sorpresa i ha alçat molt d'aldarull. Hom no ha oblidat pas que la només uns setmanes que el Kronprinz era encara prou ric per a distribuir premis ben importants als ciclistes de la cursa dels sis jorns a Berlín.

D'altra banda, costa de creure en una facècia de simulació del jove príncep.

La creixença de la capital txecoslovaca

Trochem a "Comoedia" algunes dades interessants sobre la creixença de Praga, la bella capital txecoslovaca.

"Praga creix ràpidament. Els anys que han seguit la guerra, han estat

Les idees de Mussolini

Mussolini ha explicat a un redactor del "Morning Post" que comparteix les idees de Josep de Maistre sobre el caràcter etern i inevitable de la guerra. Contestant al seu interlocutor, que li retreia els noms d'alguns alts polítics menys pessimistes, Mussolini replicà:

—Un pessimisme intel·ligent val molt més que no pas un optimisme inintelligent.

Veiem, doncs, els representants de les nacions no feixistes a la Societat de Nacions ja saben l'opinió del seu col·laborador.

Un home que emet judicis tan contundents sobre la guerra i la gent que la combat, té, naturalment, idees ben precises sobre la manera de fer-hi. Per a Mussolini, els estres mecànics emprats en la guerra tenen molta menys importància que no pas els homes que la fan:

"Els homes poden fer màquines, però les màquines no sabrien fer homes. Una màquina pot ésser fabricada en un any, però Frederic II estimava que calien divuit anys per a fer un dels seus soldats menys experts. I cal més de divuit anys per a fer un home de la bona espècie. Dissortat del món que vulgui produir homes i que acabi per no produir sinó màquines!"

Els cooperativistes britànics determinen llur actitud política

Hom ignora, generalment, que els cooperativistes britànics estan organitzats en un partit polític. Per bé que col·laboren amb el "Labour Party", no s'hi contenen. Altrament, no és un partit insignificant. Els cooperativistes estan àmpliament representats en els Municipis. En canvi, sembla que els interessa poc la representació legislativa. En les eleccions de 1924, obtingueren cinc llocs, mentre que els laboristes n'aconseguien 152. Però el fet que quatre d'aquests parlamentaris fossin cridats a una alta lloc, demostra que hom tenia ben present la força que representaven.

L'activitat paral·lela del partit cooperativista i dels laboristes ha suggerit l'establiment d'un programa d'acció comuna en aquells punts sobre els quals les dues organitzacions coincideixen. És el que hom estudiarà en el Congrés de la Unió de Cooperatives, que ha començat a Cheltenham. El que s'acordarà serà sotmès al pròxim Congrés anual del "Labour Party".

a Hanken per un canoner italià, el qual exigia la presentació d'excuses per part de les autoritats militars, per haver seguit els dies vapors, malgrat les protestes de llurs propietaris. —Havas.

Els nordistes diuen que no hi ha tal derrota de Sun Xuan Feng i que estan indignats amb Anglaterra.

Londres, 4.—Notícies de Xang-Hai diuen ara que està mancada de foment la notícia de la derrota de Sun Xuan Feng, governador d'aquella província, per les tropes de Canton. Diuen que no es tracta d'una petita retirada de tropes degut a la rigorositat del clima, tota vegada que les operacions militars estan suspeses, i que això fou aprofitat pels milicians per anunciar la seva gran victòria.

A més a més, el general Sun Xuan Feng, amb els seus aliats manxús, declaren que podran vencer les forces nacionalistes sense dificultat quan es decidiran a emprendre l'atac, el moment i oportunitat del qual escolliran quan les condicions climatològiques no siguin tan desfavorables per als soldats.

Per aquesta raó, els caps militars del Nord han acollit d'una manera molt desfavorable la suggestió feta pels diaris londinenses que el ministre de Negocis Estrangers de Canton, senyor Yen, havia de garantir la seguretat dels anglesos, o que les seves tropes no s'assarien de determinada línia. Considera que això és comar massa pressió a les forces de Canton les quals ara, una vegada signada la pau entre els generals del Nord i les bandes lleials.—Havas.

Xiang Kai Xek malalt de disenteria.

Xang-Hai, 4.—Segons notícies recuades, el general cap de l'exèrcit cantonès, Xiang Kai Xek, ha anat d'importuna l'hospital a causa de disenteria.—Havas.

Cap a l'assassinat del marítim començat anglès?

Londres, 4.—Segons una nota de l'Agència Reuters, als cercles russos de Londres corre una insinuació al rumor que el Govern anglès se la intenció d'assassinat el tractat de comerç anglo-rus, degut a la intrusió que s'ha vist per part de Rússia en els afers de Xina.

Fins ara ha estat impossible obtenir la confirmació ni el desmentiment de la notícia en els cercles anglesos autoritzats. —Havas.

ITALIA

Un cap superior per a l'exèrcit.

Roma, 4.—El Consell de ministres ha aprovat un projecte que crea el càrrec de cap d'Estat Major, càrrec que estarà encarregat de coordinar les forces terrestres, navals i aèries i elaborar el pla general de la defensa nacional.

Tant l'Exèrcit com la Marina i l'Aeronàutica conservaran llurs caps d'Estat Major respectivament.—Havas.

PORTUGAL

La rebel·lió de la guarnició.

Estat de setge a tot el país.

Lisboa, 4.—Per efecte de la severa censura telegràfica es fa difícil saber exactament la importància del moviment sediciós intentat per una part de la

guarnició d'Oporto. Segons uns informes, els revolucionaris serien un miler, formats per soldats d'infanteria i d'artilleria. Se sap només que com a mesura de precaució el Govern ha declarat l'estat de setge a tot el país.

A Lisboa hi ha tranquil·litat absoluta.—Havas.

Els caps sublevats es rendeixen

Oporto, 4.—Els sublevats d'Oporto, manats pel general Souza Diaz, el capità Juli Almeida, l'oficial Jaime Morai i el paísà Jaime Cortesao s'han rendit a les quatre de la matinada a les tropes del coronel Claveiro Lopes.

Hi ha tranquil·litat a tot el país.—Havas.

POLÒNIA

Cinc diputats comunistes processats

Varsòvia, 4.—La Comissió d'Immunitat parlamentària de la Duma, s'ha reunit en sessió secreta, i ha aprovat una proposició formulada pel seu president, autoritzant el processament dels cinc diputats comunistes que foren detinguts fa cosa d'uns quinze dies. —Havas.

Incendi d'una Central telefònica

Varsòvia, 4.—Un incendi ha destruït la Central telefònica de Lódz.

Les pèrdues materials són molt importants.—Havas.

Dimissió del secretari del Tresor

París, 4.—Comuniquen a la "Chienoa Tribune", de Washington, que el senyor Winston, subsecretari del Tresor, ha dimès amb l'objecte de dedicar-se a la direcció d'una empresa particular. —Havas.

Canvi de destí entre Lituània i Polònia

Kovno, 4.—Mitjançant la Gran Reia Internacional, s'ha efectuat ahir un canvi de destí entre Lituània i Polònia. —Havas.

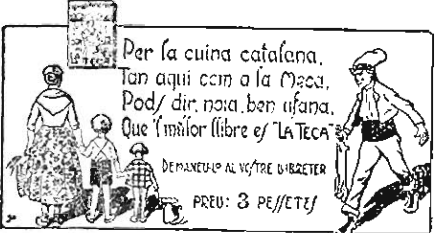
Desordres escolars a Beyrouth 8 morts i 5 ferits

Beyrouth, 4.—Comuniquen de Beirut que els estudiants de la Universitat han realitzat una manifestació per a protestar contra un catòlic, el sistema d'ensenyament del qual no és del gust dels alumnes.

A causa d'aquesta manifestació s'han produït sagnants col·lisions, de les quals han resultat vuit morts i cinc ferits greus. —Radio.

La crisi ministerial persa

Roser, 71.

Per la cuina catalana, tan aquí com a la Meca, Pod' dir, noia, ben ufana, Que l'única lleure és la TeCa DEMANEU AL VOSTRE DIBUJETER PREU: 3 PE/ETE/

ELS ESPORTS

TENNIS

Avui es reprendrà el match Barcelona-Copenhague

Després del descans d'ahir, ben meregut per tots els jugadors dels dos equips es reprèn avui la lluita amb els partits més interessants del match.

Es destaquen de l'ordre de joc els dos individuals que es juguen entre Mrs. Dam i la senyoreta Isabel Fontrodona, A. Petersen contra A. Juanico. Aquests jugadors són els que ens poden oferir una lluita més forta.

Tant per referències que tenim de Petersen com per les seves exhibicions en les proves en què ha intervingut en els primers dies d'aquest match, sens presentia com l'indiscutible jugador de l'equip danès. Contra d'ell ens plaurà veure-hi en Juanico, al qual els darrers partits li han servit de gran entrenament.

Mrs. Dam ve també precedida de gran fama i el seu primer individual sens oïreix com una solennitat perquè la seva contrària està també a la seva altura i en uns dies en què es mostra en plena forma.

Es juga també avui l'individual entre F. Gieerup i A. Riera que pel seu nivell no deixa preveure el resultat. Cal notar en aquest partit que En Gieerup està col·locat davant de Velshow-Rasmussen, i contra d'aquest en Riera haurà de lluitar fins a l'últim moment amb tot el seu esforç per a obtenir una difícil victòria.

La senyoreta Rosa Torres jugarà contra Miss Frederiksen i aquest partit promet ésser interessantíssim. Miss Frederiksen féu una bella exhibició contra la senyoreta Fontrodona i gràcies a les extraordinàries facultats d'aquesta última jugadora obtingué el resultat, tan favorable al nostre equip. La Rosa Torres es trobarà, doncs, amb una difícil contrària, però no podem menys d'esser optimistes respecte al desenllaç del partit.

Completa l'ordre de joc d'avui el doble entre T. Petersen-Gieerup (qui substitueix Velshow-Rasmussen), contra Sindreu-Olano. En els dobles és en els danesos s'han mostrat més perillosos i la parella local sucumbí en front la primera parella de l'equip visitant. Ara, amb motiu de substituir Gieerup a Velshow-Rasmussen sens presentia aquesta segona parella quasi tan forta com la primera i els nostres equips tenen ocasió de contrarestar la seva anterior desista.

El Barcelona L. T. Club organitza, a obsequi dels jugadors estrangers un sopar al local del Club per a demà, diumenge, a dos quarts de deu de la nit. A aquest sopar hi són convidats també els jugadors locals i és d'esperar que s'hi inscriviran tots els tenistes que aquests dies han fruit de les belles exhibicions que s'han desenvolupat, podent-hi fer fins avui, disabte, a les set de la tarda.

Ordre de joc per a avui:

A les onze: T. Petersen-Gieerup contra Sindreu-Olano.

A les dotze: Mrs. Dam contra senyoreta Fontrodona.

A les 2'30: A. Petersen contra Juanico.

F. Gieerup contra A. Riera.

A les 3'30: Miss Frederiksen contra senyoreta Rosa Torres.

FUTBOL

UNA FESTA A HONOR DE SAMITIER

Al jugador del Barcelona Josep Samitier li ha estat atorgada per la Federació Espanyola de Futbol la medalla de mèrit futbolístic, corresponent a guanyar.

Amb aquest motiu els seus companys d'equip estan preparant un acte a honor seu que consistirà en un banquet que tindrà lloc el dia 17 d'aquest mes al Saló de la Granja Royal Orient.

Hi podran prendre part tots els aficionats que ho desigui.

Les conseqüències del partit Girona-Palafrugell

Segons notícies de Figueras, on se celebra la reunió del Comitè Provincial de Girona per tal de deliberar sobre l'agressió de què fou objecte per part d'alguns jugadors l'arbitre senyor Sojo, després d'esser estudiada la informació oberta sobre aquest lamentable acte, acordà desqualificar a perpetuïtat els jugadors Guàrdia, i a un any a Feixu i Bosch.

Notícies de Girona relacionades amb aquesta qüestió diuen que la Unió Esportiva de Girona ha dimès la presidència del Comitè provincial per no haver trobat en aquest organisme la justícia i cordialitat que creu indispensable en aquests casos. Així mateix ha dimès el càrrec de vocal la Unió E. Pontença.

CASTIGS IMPOSATS PER LA COMISSIÓ ESPORTIVA. — A títol de rumor, els acords que prengué la Comissió Esportiva de la Federació Catalana en la seva reunió de dijous sembla que són els següents:

Referent als incidents del partit Barcelona-Sabadell s'acordà imposar 50 pessetes de multa a Sastre, 100 a Sorribes i 100 a Caldeu com a càstig al joc excessivament dur, i 250 a Estruch, per haver intentat, com a capità, de fer retirar l'equip del camp i haver ofès d'obra al públic.

Mota, que és amateur, segurament serà desqualificat per un mes, i Martí absolut per considerar que ja està prou castigat amb l'expulsió del camp.

Sembla també que la protesta de l'Espanya del partit amb l'Espanya en la qual demana l'anul·lació d'un gol per off-side, serà desestimada, i que els jugadors Rini i Bestit, que s'agrediren en el partit Sans-Europa seran multats amb 100 i 50 pessetes respectivament.

I AL SENYOR ARRIBAS, QUE?

Pel que se sap la Federació ha castigat els jugadors que amb motiu del partit Barcelona-Sabadell es portaren incorrectament. Per bé que això sigui

una cosa purament subjectiva i per consegüent el jutjat de l'exclusiva competència de l'arbitre, hom sanciona a Caldeu pel "seu joc excessivament dur" (1).

Passem-hi, Ara bé: al senyor Arribas que el tolera, què? Ell és un àrbitre, la qual cosa vol dir intangible pels federats. Un àrbitre es avui tan professional com qualsevol jugador al qual s'amonesti i s'apercobeix; però els àrbitres, per més vegades que acreditin llur incompetència, són éssers privilegiats, sobre els quals la Federació no té altre dret que emporar totes llurs atzagues i, pagar-los el sou, que és avui millor que el jornal que cobren la majoria de jugadors. En aquestes circumstàncies, no és d'estranyar que surtin els àrbitres com si fossin bolets.

Imputat i cobrat, què més es vol?

PER TAL D'EVITAR-NE LA REPETICIÓ.—Llegim a "El Noticiero" d'ahir:

"Probablement la Federació Catalana se dirigirà al Colegio de Arbitros para que éste recomiende a sus asociados que, en lo posible, no reclamen la cooperación de la fuerza pública durante su arbitraje en los partidos de futbol."

BOY.

LA REUNIO AMATEUR D'AQUEST VESPRE

Vist l'exti associat per les dues reunions anteriors, el Palace Sporting Club ha organitzat per a aquest vespre una altra reunió, en la qual es debatdrà un programa de set descabellats entre amateurs.

PRIMER BATUT PER K.O.

En la reunió celebrada dimecres passat a la Sala Wagram, de París, Devos va vencer Frunier per k.o. en 8 rounds.

A la mateixa reunió Lecadre va vencer Ali Ben Said, per punts.

Tots aquests boxadors han estat a Barcelona, excepte Devos. Ali Ben Said fou batut ja fa temps per Hilari Martinez, que el va vencer per k.o. i darrerament va fer un match nul amb Mestres a Les Arenes. Frunier va vencer Ricard Alis a París, i a Tomàs Tomas a Barcelona, per desqualificació. Finalment Lecadre és prou conegut dels barcelonins pels seus encontres contra Cichone, Ruiz i Gironda, disputats a Barcelona.

ATLETISME

DARRER CROSS D'ENTRENAMENT.—Fins a les nou d'aquesta nit i a les onces de la Federació Catalana d'Atletisme es rebran inscripcions per al Cross Country que organitza per a demà l'esmentada entitat.

La sortida i arribada dels corredors tindrà lloc al camp de la Unió Atlètica d'Horta. La cursa començarà a les onze del matí. El circuit aproximat d'aquesta prova és de cinc quilòmetres.

CICLISME

EXCURSIÓ PER A DEMA. — L'Aggrupació Ciclista Montjuich invita tots els ciclistes, socis o no socis, a l'excursió que demà celebrará a Sant Cugat del Vallès, passant per Montcada i Ripollit, per tornar al migdia.

La sortida serà del local de l'Aggrupació, carrer del Marqués del Duero, 99, xamfrà al de Blasco de Garay, a les set en punt del matí.

ESPORTS DE NEU

EXCURSIÓ COLLECTIVA A CHAMONIX I MONTBLANC

Segons ja comunicarem fa alguns dies, el Centre Excursionista de Catalunya ha organitzat una anada col·lectiva a Chamonix el famós centre d'Esports d'Hivern on ara es disputaran els skidors de diverses nacions la II Copa de França, l'organització de la qual és a càrrec de la Federació Francesa de Ski.

L'excursió anunciada tindrà lloc el dia 8 a la tarda per arribar a Chamonix l'endemà, i se sortirà d'ací el 14 al matí per tornar a Barcelona el dimarts dia 15 al matí.

Es prega a totes les persones que s'han interessat per aquest viatge que passin de seguida per l'estatge del C. E. de Catalunya a inscrivir-se i només així es podrà obtenir dels ferrocarrils francesos la reduïda promesa en cas de reunir-se més de 25 participants.

ELS TRIBUNALS

CONTRA LA VENDA DE CAINA.—Pel jutjat de les Drogues ha estat dictat acte de processament i fiança de deu mil pessetes contra el practcant de farmàcia Joan Hierro i Andrés, i ha ordenat el tancament de l'establiment del carrer d'Espalier, en el qual prestava els seus serveis.

També ha estat detingut J. F. dependent de farmàcia, per vendre d'aquell producte.

Per tal que instrueixi el sumari corresponent a aquells delictes, ha estat nomenat jutge especial el senyor Lluís Polt.

L'AGRESSIÓ D'AQUELL CATÈDRATIC.—El jutjat del districte de la Universitat ha ramés al jutjat municipal les actuacions seguides contra un catèdratic que agredí un alumne, en les quals hom declara que el fet constituïx una falta.

D'UNA FALSIFICACIÓ.—En la causa seguida contra Santiago Bonda i dos individus més, acusats d'aquell delict, ha estat dictada sentència condemnant el referit Bonda a vuit anys i un dia de presidi major, per falsificació d'efectes timbrats, i un any, vuit mesos i vint-i-un dies de presidi cop-reccional per falsificació de marques i segells d'un conegut fabricant. Els altres processats han estat absolts.

Asseylaments per a avui

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. Major quantia. Antoni Vila contra Miquel Querol.

Pobresa. R. Cunill contra Josep M. Grassot.

Sala segona. Major quantia. Enric Giusé contra Alts Forn de Catalunya.

Major quantia. Cecília Tene contra Cecili González.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. Dos orals per furt.

Secció segona. Vistilles i incidents.

Secció tercera. Un oral per furt. Apel·lacions.

Secció quarta. Tres orals per furt, infantilis i furt.

TRIBUNAL INDUSTRIAL

Per a avui s'han fet els següents asseylaments:

Antejudicis. A les deu. Número 117, per reclamació de salaris de l'obrer Domènec Aragones contra el patró Antoni Badia.

Número 119, per reclamació de salaris de l'obrer Josep Serradell contra el patró Enric Sorigué.

Número 121, per reclamació de salaris de l'obrer Jaume Mari contra el patró Casimir Roig.

Número 122, per accident del treball de l'obrer Pere Josep Gascia contra el patró Albot Rodrigo i Bomann i Caixa de Previsió.

Número 133, per accident del treball de l'obrer Gregori Cantalapiedra contra el patró Francesc Lozano.

Judicis. A dos quarts d'onze. —Número 22 per accident del treball de l'obrer Josep Barcelles contra el patró Artur Belloch i Multa General.

A les onze. Número 79, per accident del treball de l'obrer Santiago Serrate contra el patró Jaume Grau i Companyia Hispànica.

A un quart de dotze. Número 39, per reclamació de salaris de l'obrer Elnas Capell contra el patró Joaquim Català.

A dos quarts de dotze. Número 37, per reclamació de salaris de l'obrer Lluís Durán contra el patró Silvi Pasqual.

A tres quarts de dotze. Número 75, per reclamació de salaris de l'obrer Faustí Pola contra el patró Rafael Mesa.

Senyors jurats: patrons, Carbonell, Badó i Orten. Obrers: J. Rodríguez, A. Rodríguez i Oliva.

Carnet de l'excursionista

Una vegada més hom d'advertir a les entitats a les quals interessi anunciar llurs excursions dominicals, per mitjà d'aquesta secció, la necessitat que els avisos arribin a la nostra Redacció abans de les nou del vespre de cada dijous; altrament no podem garantir-ne la publicació en temps hàbil.

NOU GRUP EXCURSIONISTA.—Ha quedat constituït el Grup Excursionista de la Secció d'Esports de l'Associació d'Estudiants Catòlics de Batxillerat, i ha estat nomenat president en Joaquim Bohigues, i secretari en Lluís G. López.

Els que desitgin pertànyer al Grup, poden entrevistar-se amb el secretari o inscrivir-se a l'estatge social. Cameros, 3, principal, de set a vuit del vespre dels dies feiners.

El Centre Excursionista Barceloní (Secció de Muntanya) ofortuarà una excursió al Vallès. Itinerari: La Garriga, Montmajor, Puiggraciós, Sant

En venda la novel·la d'En Millàs Raurell

"La Caravana"

Una caravana d'homes i dones amb llurs vides torturades, grises, sofrint les petites amargors humiliacions de cada dia

PREU: 4 Ptas.

Administració:

Llibreria Catalònia

17 - Plaça de Catalunya - 17

ELS ESPECTACLES

TEATRES

Gran Teatre del Liceu

Avui, dissabte, 46 de propietat i abonament, a les nou. Debut dels cèlebres artistes Rosa Ader i L. Artot-Padilla i del cèlebre baríton Carlo Renner. Primera representació de la comèdia musical, de Mozart, en 4 actes **LES BODES DE FIGARO**. Hi prendran part els cèlebres artistes senyora Hussa i senyor Granfort. Mestre director, Julius Pruewer. Direcció escènica, Otto Erhardt. — Demà, tarda, a les quatre, **LES BODES DE FIGARO**. — Dimarts, presentació del cèlebre tenor Giuseppe Hissop. — Dissabte **TANNHAUSER**. — Es despatxa a comptaduria.

El último mono

Teatre Català Roma

Aquesta tarda a les 5. Nit, a 1/4 d'11: La genial estrella

Carme Flores

Art - Luxe - Bellesa. Repertori completament nou. — Completaran el programa les següents atraccions: **FREDDY** i **RELAL**, fantasistes russos; **LES PILARS**, acrobates a la bàscula; **POUSINET**, el rei de la comicitat; **CARMETA DELGADO**, gentilíssima ballarina. — Cada dia, tarda i nit, actuarà la bella i gentil

CARME FLORES

Preus populars, tarda i nit.

NOVETATS

TEATRE CATALA

Avui, dissabte, tarda, a les cinc. El formidable èxit de l'èxit

LA LLAR APACADA per En Borràs

Nit, a tres quarts de deu:

ESTRENA DE

EL CAMI DESCONEGUT

de l'Avell Artís, per En Borràs

Demà, diumenge, a dos quarts de

quatre de la tarda:

EL SECRET DE LA CAPSA D'OR

amb les visions Ton i Guida i la

retreta que escombrava l'escaleta

A tres quarts de sis, i nit, a tres

quarts de deu:

EL CAMI DESCONEGUT

Dilluns que ve, tarda, programa

comèdies. Dues obres, dues!

DEU HI FA MES QUE NOBALTRES

JAZZ-BAND

Es despatxa a comptaduria

TEATRE COMIC

El teatre de les grans revistes

Aquesta tarda a les 4'30, i

aquesta nit a les 9'45:

71 i 72

representacions de la superba

revista

SEGONA VERSIO DE

JOY - JOY

La super-revista fastuosa i de

luxe insuperable, que distreu,

fascina i encisa.

Gran èxit dels nous quadros

INGENUITAT

UN EMPLEO ORIGINAL

EL CABALLERO DE LA ROSA

TRES CANÇONS

LAS RONDAS DEL CASTILLO

EL PRADO EN PRIMAVERA

UNA ORGIA DE PLUMAS

Butaques a 6 ptes.

Selentes numerals a 2 ptes.

Demà, diumenge, tarda i nit,

la suprema revista

Segona versió de JOY-JOY.

El último mono

TEATRE BARCELONA

Companyia còmica
Aurora Rodondo
Valeria León

Avui, dissabte, tarda, a

un quart de sis: La joguina

còmica en tres actes,

adaptada per Antoni Paso i

S. Martínez Cuervo,

SU DESCONSOLADA

ESPOSA

Nit, a un quart d'onze:

El sàmet en tres actes, de

Carles Arniches,

EL ÚLTIMO MONO

Demà, diumenge, tar-

da i nit,

El último mono

EL DORADO

Companyia de sarsuela de

Frederic Caballé

Avui, dissabte, tarda, a les

oïnc: **MANSO CORDERO** i 60 re-

presentació del gran èxit

El huésped del Sevillano

Triomf del mestre Guerrero.

Per Frederic Caballé.

43 professors d'orquestra, 43

Nit, a tres quarts de deu:

15 representació de la joia mu-

sical

EL CASERIO

Extraordinari èxit del mestre

Guridi. Per Frederic Caballé i

Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43

Demà, diumenge, tarda, a

les quatre: **EL SEXO DÉBIL** i

EL CASERIO

Cada dia, tarda:

EL HUESPED DEL SEVILLANO

NIT: EL CASERIO

OLYMPIA

AVUI, DISSABTE.

Tarda, a dos quarts de cinc

Nit, a dos quarts de deu

PENÚLTIM DIA

de projecció de l'EXIT a la pan-

talla de

JACINT BENAVENTE

amb la seva obra magna

MÁS ALLA DE LA MUERTE

(Premi Nobel de 1922)

i represa de la famosa pel·lícula

NOBLEZA BATURRA

Cos de ball, rondalla de guitar-

res i bandurries, cantadors de

jotes, etc., etc.

Butaques a 2 i 1'50 ptes. -

Seients a 1 pla. - Entrada

general, 0'60.

Demà, diumenge, tarda, de

les quatre fins a les vuit (ses-

sió especial única). Nit, a dos

quarts de dotze: **ÚLTIMES** de

MÁS ALLA DE LA MUERTE

i **NOBLEZA BATURRA**

El último mono

Gran Teatre Espanyol

Companyia

SANTPERE - BERGES

Primera actriu:

Assumpció Casals

Avui, dissabte, tarda, a

2/4 de 5. Per les persones

que no poden assistir de

nit al teatre:

Anyell, Moltó i O. i

LA REINA DEL MERCAT

Nit, a les deu:

GRANDIOS EXIT de

LA REINA DEL MERCAT

Demà, diumenge, a les 4:

Anyell, Moltó i O. i

LA REINA DEL MERCAT

Nit, i cada nit, l'obra del dia

LA REINA DEL MERCAT

Dilluns, tarda: La puntalre.

Pròxim esdeveniment

The Tiller Girls

el ballet del Gran Teatre

PLAZA, de Londres,

al Coliseum

:- CINEMES :-

Gran Teatre Comtal i

Gran Cinema Bohèmia

Avui, dissabte, tarda i nit, gran-

dios programes. Tot èxit!

La pel·lícula de molts broma **Pir-**

ates d'ocasió: el popular **Noticiari**

Per: les comèdies **El lladre blanc**

i **La marca de l'amor**; la gran sè-

rie, dividida en quatre jornades,

La nit del 8, que serà projectada la

primera, i la divertida **La grada**

del coronel, pel germà de **Charlot**.

Demà, diumenge, sessió matinal

d'onze a una. A la sessió de

la nit, estrenes: **La novel·la d'una**

pel·lícula **El sol de mitja nit**, joia

Universal

: Diana - Sala Argentina :

Avui, dissabte: **La orlana del**

coronel; **La nit del 3 o Els des-**

encaminats (4 jornades), pro-

jecció de la primera; **El lladre**

blanc; **Pirates d'ocasió**; **Noti-**

ciari Fox núm. 4.

Pròxim esdeveniment

The Tiller Girls

el ballet del Gran Teatre

PLAZA, de Londres,

al Coliseum

Monumental :: Pedro

Walkyria :: Excelsior

Avui, dissabte, èxit de **Roba vella**

creació del famós **Jackie Coogan**;

Heroi del deure, per **James Kirk-**

wood; **La radioactiva**, còmica: **Bo-**

llena sublim; **Actualitat**

Demà, diumenge, sessió matinal

d'onze a una. A la sessió de

la nit, estrenes: **La novel·la d'una**

nit, per **Constance Talmadge**; **Pa-**

raula d'honor, per **Lucy Doraldo**

COLISEUM

Telèfon 3535 A.

ORQUESTRA COLISEUM

Avui, dissabte, tarda:

Horas

Revistes i Còmica

PILAR ALCAIDE

(dansarina)

5'15

EL MON PERDUT,

per Lloyd Hughes,

Bessie Love, Lewis

Stone

5'45

MERCE SEROS

(cupletista)

7'20

Nit:

Revistes i Còmica

PILAR ALCAIDE

10'10

EL MON PERDUT

10'35

MERCE SEROS

11'45

Diumenge. A la primera

sessió, última de **Casat** i

amb **sogra**, per **Harold Lloyd**

Nota: L'Empresa es re-

serva el dret d'alterar l'or-

dre del programa.

Teatre Triomf

Cinemes Marina i Nou

Avui, dissabte: La nit del 3, pri-

mera). La orlana del coronel,

Amors de nena, **Hotel Himeneu**,

Actualitat Gaumont.

Pròxim esdeveniment

The Tiller Girls

el ballet del Gran Teatre

PLAZA, de Londres,

al Coliseum

UN DINOSAURI

Si voleu

conèixer

la vida

d'aquests

monstres

vegeu al

COLISEUM

El món

perdut

ARISTOCRÀTICS KURSAAL I SALÓ CATALUNYA

His predilectes de les famílies distingides

Orquestres: JOVER i TORRENTS

Avui, dissabte, insuperable programa: **Noticiari** Fox n. 7;

El preu del desert, drama, per **Charles Jones**; **Un salt amb**

sort, còmica, i la divertida comèdia **Amor i too de clarins**, per

Lilyan Harvey. — Nota: En la projecció d'**Amor i too de cla-**

rina actuarà la banda de trompetes del vuitè lleuger d'artil·le-

ria. — Avui, de 6 a 8, i demà, durant la matinal d'11 a 1, os

despatxaran butaques numerades per a l'especial de demà.

Dilluns, estrena de l'obra cèntrica **El ventall de lady Windermere**.

Capitol

CINEMA

Telèfon A. 38

ORQUESTRA SURE

Avui, dissabte, magnífic

programa d'estrenes: **La se-**

cretària, producció "Metro-

Goldwyn", per **Norma Shea-**

rer; **El pescador d'Islandia**, novel·la

dramàtica; **Roba**

allena, còmica; **Revista Pathé**. — Nota: Aquesta tarda, i demà,

diumenge, durant la matinal d'11 a 1, es despatxaran bu-

taques numerades per a l'especial de les 6, tarda.